

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 120

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 6 d'octubre del 1998 a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4135/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'increment en la venda de productes de Balears en els països americans. 5078
  - 2) RGE núm. 4129/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la Conselleria de Turisme per millorar la imatge d'algunes zones turístiques. 5080
  - 3) RGE núm. 4131/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió servei municipal d'abastament d'aigua a Formentera. 5081
-

- 4) RGE núm. 4136/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a andalusos i extremenys que voten a la nostra comunitat. 5083
- 5) RGE núm. 4137/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fotografies dedicades del president. 5084
- II.- DESIGNACIÓ DELS REPRESENTANTS DEL PARLAMENT EN EL CONSELL SOCIAL DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS** 5086
- III.- INTERPEL·LACIONS:**
- 1) RGE núm. 2053/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'informe de Càritas i Sa Nostra sobre les bosses de pobresa. 5087
- IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3744/97, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a gestió dels impostos especials per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. (Ajornada) 5085
- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL, DEL PROJECTE DE LLEI RGE NÚM. 5270/97, de creació del Consell Balear de Transports Terrestres i del Comitè Balear del transport per carretera.** 5096
- V.- DEBATE VOTACIÓ DE L'ESMENA A LA TOTALITAT DE DEVOLUCIÓ RGE núm. 3932/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1905/98, de patrimoni de la CAIB.** 5100

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària. El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes. La primera la formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'increment de venda de productes de Balears als països americans.

I.1) Pregunta RGE núm. 4135/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'increment en la venda de productes de Balears en els països americans.

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Cuando el tercer presidente de la comunidad autónoma hizo un viaje al continente americano, no supimos exactamente por qué motivo se hacía, han pasado varios meses y seguimos sin saber cuáles fueron los objetivos del viaje. Para calibrar el éxito político de dicho viaje, pregunté en el anterior período de sesiones qué jefes de estado, gobernadores, autoridades, etc., dignatarios de aquellos países visitados por nuestro presidente devolverían la visita. Se me contestó, creo recordar que probablemente vendría el Padre Serra.

Ahora, atendiendo a las manifestaciones que se hicieron en aquel viaje, acerca de que las casas regionales de Baleares en aquel continente se convertirían en embajadas de los productos de nuestra comunidad autónoma y que ello repercutiría en un aumento de la exportación de los mismos, a la vista de que ese incremento, según los datos de que disponemos, parece que ha sido cero, me gustaría preguntar al Govern balear qué valoración hace de ese incremento cero en la venta de productos balears como consecuencia del viaje antes aludido.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern, Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, gràcies, Sr. president. Senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, a mi se'm fa complicat intentar rebutjar les premisses incertes, desafortunadament ja d'una forma quotidiana que vostè estableix com a premisses a les seves preguntes, perquè, clar, si entr a un nivell de discussió respecte d'aquestes premisses, probablement no contestaríem la pregunta. Per tant, jo li demanaria del seu talant dialogant i de la seva inquietud per conèixer realment la veritat de les coses, en el fet que contestem la pregunta d'una forma concreta, sense establir apreciacions de darrera hora com les que vostè ha intentat afirmar.

El viatge aquest, com els altres, són viatges que estan explicats sobradament, una altra cosa és que a vostè no li interessi o no li hagi interessat escoltar, atendre aquestes explicacions, vostè coneix perfectament les explicacions que hem donat, la documentació que hem donat perquè, entre d'altres coses, jo crec que aquests viatges han tengut l'oportunitat de ser seguits per la població i pels mitjans de comunicació d'una forma exhaustiva i que han pogut comprovar ben de prop quin era el sentit, les missions i la feina que es feien en aquests viatges. Naturalment, aquest viatge no només es feia per raons exclusivament comercials, i vostès insistesc, ho sap perfectament, vostè sap les raons de tipus, jo diria, de tipus de construcció de la nostra vertadera essència social amb tota aquesta gent que són ciutadans de les Illes Balears, que viuen fora de les Illes Balears, el que és la cobertura de les cases balears i el muntatge d'aquestes cases balears, tan essencial i tan important en tot aquest entramat de països que, insistesc, tenen molts de ciutadans d'aquestes illes que tenen els mateixos drets que els ciutadans que viuen aquí.

Li puc explicar i li puc tornar a explicar el que hem fet, insistesc que dotant aquestes cases de possibilitats d'atendre tots aquests ciutadans, i naturalment en tots aquests viatges, sempre, sempre ens acompanyen missions comercials, ens acompanyen missions de la Cambra de Comerç, que jo el convidaria que vostè pogués confrontar aquesta asseveració que vostè ha fet amb les missions de la Cambra de Comerç, que crec que estan molt més especialitzats que nosaltres, i segur que li podran donar molta més informació que nosaltres respecte de l'èxit d'aquestes ambaixades comercials, respecte de l'evolució d'aquestes ambaixades comercials i els fruits posteriors d'aquestes ambaixades comercials a tots els països que varen visitar, dades també corroborades i comprovades partícips.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Y también gracias al Sr. Matas por contestarme personalmente a esta pregunta. He escuchado con atención su respuesta, y no alcanzo a entender muy bien el sentido del viaje, he entendido algunas cosas, pero hay otras que no las he entendido, a lo mejor es que no me he fijado bastante en ello y es culpa mía probablemente. Pero, por un lado, ya digo, quise valorar una vez lo que era el término político del viaje, el aspecto político del viaje normalmente se valora, como ya dijimos esta vez, por las visitas que se devuelven, etc., etc., bien, dejemos esto de lado, por lo visto no era un viaje de carácter político. De carácter económico no lo era, por lo menos, si ha habido un resultado positivo, y yo por los

datos que he podido observar no me ha aparecido por ningún lado, pero sí (...), me hubiera gustado que se me hubiera dicho en este momento, "bueno, nosotros, como ya hemos acabado este viaje, hemos hecho el recuento de lo que ha pasado, y entendemos que ha habido unas ventajas comerciales, etc., etc.", pero eso tampoco lo he oído. No se me ha dicho que no sea cierto que no hayan subido las ventas de productos baleares en estos sitios. Entonces, que el sentido del viaje era establecer una serie de lazos con las casas regionales de allí, etc., y esas cosas, bueno, me parece, a lo mejor estoy mal informado, pero me parece que muchas de esas casas regionales han sido invitadas a venir aquí, a Baleares, gastos pagados, según tengo entendido, en fin, es decir que con un viaje, o ellos aquí o uno allá, ya hubiera bastado probablemente. Entonces, no alcanzo a entender muy bien el sentido del viaje. Créame que se lo digo con toda sinceridad.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, muchas gracias, Sr. President. A veure, si no arriba, perquè pot ser que tal vegada no arribi per qüestió idiomàtica, se lo diré en castellano, a ver si así alcanza a entender mi explicación. Vamos a ver.

El motivo del viaje es un motivo, insisto, político, siempre. El motivo es un motivo de carácter político, de la política del Gobierno de esta comunidad autónoma, en este momento planteada como una política de cobertura de los derechos sociales, asistenciales, culturales, a todos los ciudadanos que viven fuera de Baleares y que son ciudadanos de Baleares directa o indirectamente. Punto primero.

Punto segundo. Este tipo de viajes y este tipo de compromisos se complementan siempre, y así lo haremos, a pesar de que usted no esté acuerdo, con misiones comerciales organizadas por las cámaras de Comercio, Industria y Navegación. Los resultados de estas misiones comerciales, los resultados del apoyo a las inversiones de nuestros empresarios, de nuestros trabajadores en todos estos países, insisto, están a la luz y, entre otras cosas, están a la luz en los datos de la propia Cámara de Comercio, en los datos de los propios empresarios, y en los datos generales del ICEX si usted evalúa nuestros contactos comerciales con todos estos países.

Yo quiero recordarle, sin ir más lejos, que el ámbito de relaciones comerciales que se ha establecido a través de las casas de Baleares, a través de la constitución, en el caso concreto de Buenos Aires, de Argentina, de una asociación de las cámaras de Comercio de Buenos Aires, donde España, afortunadamente ha pasado a ocupar un papel preponderante en la inversión extranjera en este país, y Baleares lógicamente no puede quedarse atrás, hemos establecido a través de la Casa Balear y con las cámaras de Comercio un acuerdo de establecimiento de oficina comercial permanente, a través de este acuerdo de colaboración, sólo en Buenos Aires, que lógicamente ha abierto unos canales comerciales que no existían. Naturalmente, usted tiene que centrarse en ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Acab tot d'una, president.

Usted tiene la necesidad de centrarse en algo inexistente, porque usted desconoce profundamente, en primer lugar, la realidad, porque si usted dice que estas casas comerciales vienen aquí, esto me parece un absurdo, vamos, impresionante. Yo creo que lo importante es que usted tenga sensibilidad por estos ciudadanos de Baleares, comprenda el motivo de estas misiones y el motivo también de las misiones comerciales.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4129/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la Conselleria de Turisme per millorar la imatge d'algunes zones turístiques.

Passam a la segona pregunta que formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les actuacions de la Conselleria de Turisme per millorar la imatge d'algunes zones turístiques. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, desgraciadament, un any més en alguns indrets de les nostres illes, hem pogut veure com s'han produït fets que nosaltres consideram que afecten molt negativament la imatge turística de la nostra comunitat, i la pregunta que li feim és, quines mesures o quines accions ha dut a terme la Conselleria de Turisme respecte de la lamentable imatge i passivitat i desordre que s'han donat, un any més, com hem dit abans, en algunes zones turístiques de les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, yo creí que usted, de palabra, me iba a aclarar un poco la pregunta en concreto, porque me habla de "lamentable imagen de pasividad y desorden que se ha dado un año más en algunas zonas turísticas de nuestras islas", no sé de qué me está hablando. Probablemente, probablemente, y lo digo por su adscripción a la isla de Ibiza, probablemente se refiere usted a unos hechos que ocurrieron concretamente en San Antonio y a los cuales se les dio publicidad en algunos medios de comunicación, en un medio de comunicación escrito británico, concretamente, se le dio una publicidad a todas luces desmedida a la que estamos acostumbrados porque otros años se da ese tipo de publicidad, bien en esa zona, bien en otras de Baleares.

Lo primero que tengo que decirle es que tenga usted en cuenta que, claro, en una comunidad a la que vienen 9 millones y medio de visitantes, es fácil que haya algún tipo de excesos en algunas de las zonas turísticas, primera cuestión. Segunda cuestión, tenga también en cuenta que durante el verano, los medios de comunicación tienen que escribir de algo, y los británicos sobre todo, porque allí sí que les queda de lejos cualquier posibilidad de escribir sobre temas interesantes, porque casi todo el mundo está de vacaciones en el sur de Europa, y no allí, concretamente suelen estas de vacaciones aquí, en Baleares.

Por consiguiente, pueden sacar de quicio algunos de los temas. Yo, lo primero que tengo que decirle, insisto, es que eso no debe de ser ni muchísimo menos un índice de lo que pasa aquí, si es que a eso se refiere.

Y en cuanto a medidas concretas de excesos, usted sabe perfectamente, precisamente por ser ibicenco y estás allí, que se tomaron inmediatamente medidas por parte del ayuntamiento, que reunió a todos los sectores implicados en esa movida que hay en San Antonio, en determinados sitios de San Antonio, se implicó también el Consell Insular y naturalmente la Conselleria de Turismo que se puso a su disposición para cualquier cuestión que fuera necesario hacer. En principio, yo creo que aquí caben dos tipos de actuaciones, una, las regulaciones de tipo policial, el aumento probablemente de la vigilancia, etc., regulaciones o normativas que, como hizo el Ayuntamiento de Palma, porque el año anterior también se habían producido algunos sucesos poco recomendables en la Playa de Palma, pues algunas medidas en torno a limitación de horarios, etc., y después, evidentemente, una medida que venimos manteniendo constantemente y que este año, una vez más, lógicamente vamos a mantener, que es una promoción específica de la isla de Ibiza en la que tratamos de poner de manifiesto las otras muchas cosas que tiene Ibiza y que no son ni muchísimo menos estos excesos que puede publicar un determinado medio de comunicación, un día.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, vostè intenta llevar importància a aquests fets, efectivament, aquests fets es produeixen en alguns casos a Eivissa, i en alguns casos a Mallorca, vostè ho ha esmentat, a la Platja de Palma concretament, ja li vaig fer una pregunta respecte del Balneari 6, i continuen, per tant, jo no sé el que ha fet l'Ajuntament de Palma, però els fets allà continuen, segons les meves informacions.

Jo el que li vull dir és que efectivament el Govern de la Comunitat Autònoma, a través d'Ibatur destina uns doblers a promoció, per vendre una imatge de les nostres illes, una imatge que sigui la real i la convenient cara a la promoció del nostre turisme, però amb campanyes, com s'han donat aquest estiu, amb campanyes amb els mitjans de comunicació, audiovisuals i escrits, se'n van en orris totes aquestes promocions que vostès fan per vendre unes illes que, després, quan vénen aquí, i es troben, aquests turistes, en algun indret, com el que hem mencionat abans, crec que això no és el que realment nosaltres hem estat venent de les nostres illes. Per tant, el que li deman, almenys per defensar una mica els doblers públics que es gasten en aquestes promocions, que vostès intervenguessin, de qualque manera, perquè hi ha uns culpables, quines són les solucions?, cal cercar-les entre tots; però el Govern, pens que té una responsabilitat, almenys per anar a cercar aquests problemes, perquè el que no pot ser és promocionar una cosa que després, amb un parell de reportatges se'n va tot en orris, i és una pèrdua de temps i afecta greument, com he dit abans, la imatge de les nostres illes.

Només li demanava això, per si li aclareix alguna cosa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. No, mire, no puedo estar de acuerdo con usted, no puedo estar de acuerdo con usted, en absoluto, en eso en que el dinero de promoción se tira o que se va a nada por culpa de un reportaje determinado de la prensa, por favor, si fuera por eso, hace muchísimo tiempo que aquí no vendría nadie. Y cada vez viene más gente, como sabe usted, así que ha terminado por constituir un verdadero problema la gente que viene en momentos concretos. De cada vez viene más gente, de cada vez el índice de repetición es mayor, y si quiere, con mucho gusto yo le enviaré a usted los últimos estudios de los últimos cinco años, de gasto turístico, que demuestran que el índice de repetición de turistas cada vez es mayor. Por algo será, no se deben de ir tan defraudados. Y, finalmente, Sr. Marí, ya le puedo adelantar, porque lo tengo muy próximo ya, me han dado los primeros datos, y próximamente vamos a presentar el avance del estudio de gasto turístico de este año, y verá usted, nos vamos a quedar, yo realmente de los datos que me han dado, quiero veros por escrito porque no me los creo, hay un aumento muy substancial del gasto turístico. Es decir que estamos ganando en cantidad, en cantidad en cuanto a que estamos extendiendo la temporada cada vez más, estamos ganando en calidad, y estamos ganando en índice de repetición y de satisfacción de los turistas, no me diga usted que porque un periódico británico publique cuatro fotos de una serie de gente borracha o como sea, haciendo determinadas cosas, que eso nos perjudica tanto. Por favor, por favor, eso olvídense, eso no es lo que nos perjudica tanto. No es bueno, evidentemente, y vamos a tratar de contrarrestarlo, y lo estamos consiguiendo, a lo largo de la publicidad y de la promoción que se hace durante un año y otro año y otro año, y eso lo vamos a conseguir entre todos, ayuntamiento, efectivamente Consell Insular de Ibiza y Formentera, que está haciendo un gran trabajo en ese campo, y por supuesto la Conselleria de Turismo.

Nada más, gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 4131/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió servei municipal d'abastament d'aigua a Formentera.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la gestió del servei municipal d'abastament d'aigua de Formentera. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí, Sr. President. Sr. Matas, com vostè sap molt bé, l'Ajuntament de Formentera, fent ús de les seves competències va aprovar el plec de condicions tècniques per adjudicar la gestió de servei municipal d'abastament d'aigua. I vostè, aquest estiu, va a Eivissa i fa una sentència i diu que aquest és un acord nul de ple dret, està gravat en els mitjans de comunicació. Clar, jo li deman, de veritat, Sr. President, aquest és un tema que li preocupa tant, que li interessa tant que l'ha estudiat en profunditat i que l'ha permès dictar una sentència d'aquesta categoria, avançant-se fins i tot al que puguin dir en un futur, si és que algú recorre, que li record que ningú no ha recorregut, al que puguin dir en el futur els tribunals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, miri, jo crec que el problema és seu, és vostè que ni tan sols no s'ha llegit l'informe tècnic del servei d'assessorament, per tant, és un problema greu de desconeixement. Vostè no pot presentar-se aquí, a parlar sobre un tema que desconeix totalment.

A mi em demanen que informi sobre un informe tècnic, estrictament tècnic, que el servei d'assessorament a les corporacions locals dependent de la Conselleria de Funció Pública i Interior, en exercici de les seves competències ordinàries, ha dictat. I naturalment jo no faig més que donar coneixement d'aquest informe, un informe que efectivament està fet sobre un acord de l'Ajuntament de Formentera sobre el contracte d'una gestió d'abastament d'aigua. I jo, l'únic que li deman és que vostè parli, si és possible, amb coneixement de causa, que es miri, es llegeixi l'informe tècnic del servei d'assessorament, i després podrem opinar, podrem entaular, si vostè creu que és oportú, una discussió sobre els aspectes estrictament tècnics d'aquest servei d'assessorament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Matas, si no parlem el mateix llenguatge, vostè i jo, no ens entendrem, i quan dic que no parlem el mateix llenguatge no ho dic d'una manera col·loquial, ho dic perquè si el que diu vostè no s'ajusta a la realitat, no ens podem entendre.

Vostè parla d'un informe tècnic de la conselleria, i jo tenc el document aquí que s'envia per part de la conselleria a l'ajuntament, i sàpiga vostè, que ho sap, que no és un informe tècnic, aquest escrit és un requeriment de l'ajuntament que requereix que "en el termini de quinze dies es procedeixi a l'anul·lació de l'acord". Això no és un informe tècnic, és un requeriment d'anul·lació d'un acord. I és més, vostè va a Eivissa i diu, "aquest és un acord nul de ple dret", són paraules major que en tot cas les diran els tribunals. Però és que a més, a continuació, vostès no duen el tema als tribunals, vostès aquí l'únic que han fet és un intent d'interferir en la voluntat municipal que en ares -sí, exactament, en el cas de Formentera- a les seves competències, ha pres un acord que vostès políticament els aniria millor o pitjor, i una vegada més han intentat interferir a les institucions, han intentat des de les institucions fer política partidista per als seus interessos particulars o partidistes, i això crec, Sr. President, que s'hauria d'acabar. Si creuen que aquest acord podria ser nul de ple dret, vagin als tribunals i els tribunals decidiran, però fer sentències als mitjans de comunicació d'aquesta categoria, per part, a més, del president del Govern, crec que no és correcte. Llevat que sigui una declaració d'aquestes a la lleugera a què ens ha acostumat vostè aquest estiu i que després hem vist que els fets van per una altra banda. Crec que seria bo que en aquestes coses fossin tots més seriosos. I interferir en la competència de les institucions o utilitzar les institucions a nivell partidista, crec, Sr. President, que no és bo.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Miri, Sr. President. Sr. Diputat, escolti, jo crec que no podem, en aquests moments perdre el temps, vostè ni tan sols s'ha llegit l'informe, escolti, això és un requeriment que obeeix a un informe tècnic, com vol que li digui?, l'informe tècnic està remès a l'Ajuntament de Formentera, el servei d'assessorament de les corporacions locals de la Conselleria de Funció Pública emeten informes d'aquest tipus sobre tots els acords dels ajuntaments. Si vostè ni tan sols té coneixement d'aquest informe, i clar, no podem passar a discutir on és que els tècnics plantegen la possible nul·litat d'aquest acord, què hem d'anar a discutir?, què vol discutir? I jo no he fet més declaracions, insistesc, que les que estan estipulades en aquest informe tècnic dels serveis.

Clar, si vostè té un ofici de remissió, jo li deman, i li enviaré a més, consider que no tendrem cap problema, i si l'Ajuntament de Formentera ens ho permet, perquè l'Ajuntament de Formentera té l'informe, i a l'informe sembla que es diu que aquest acord pot entrar en aquesta nul·litat, i naturalment a rel dels actes que faci l'ajuntament, exactament igual que feim amb totes les altres corporacions locals, actuarem en conseqüència en els actes posteriors que facin respecte d'aquest acord.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4136/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a andalusos i extremenys que voten a la nostra comunitat.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa als andalusos i extremenys que voten a la nostra comunitat autònoma. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el passat mes de maig, el president del Govern va afirmar públicament que el PSOE balear -i ho va dir en castellà- "*es apoyado por emigrantes que representan la España profunda de Andalucía y Extremadura*".

Quina valoració es pot fer de declaracions com aquestes? Si un dels defectes que més ha caracteritzat a la pitjor dreta de la història ha estat el racisme, aquí, al segle XXI, resulta més que dolent que una persona desqualifiqui els emigrants andalusos i extremenys, si aquesta persona és el president de la Comunitat Autònoma, encara és més lamentable. Per això volia preguntar-li si és compartida per tot el Govern l'opinió manifestada pel seu president sobre que els andalusos i extremenys que voten a la nostra comunitat autònoma pertanyen a l'Espanya profunda.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el felicito, en primer lloc, per les seves paraules. I miri, si vostè té interès a conèixer la realitat, jo li ho torn a repetir, sense cap problema, i li ho torn a repetir perquè vostè no pugui tenir cap dubte ni cap percepció equivocada, perquè vostè, naturalment, en un acte d'aquestes característiques no hi era, i no va tenir ocasió més que d'informar-se de segona mà.

Miri, jo crec que hi ha ciutadans de les Illes Balears que són immigrants i que, efectivament, són immigrants que han tingut la desgràcia d'haver de venir d'una altra terra a aquesta terra, perquè no tenien oportunitats a la seva terra. Molts d'aquests ciutadans que tenen els mateixos drets que tots els altres ciutadans, molts d'aquests ciutadans voten el Partit Popular, i nosaltres estam molt orgullosos d'aquest vot i de la seva actitud; n'hi ha d'altres que també dins un exercici legítim de democràcia, voten altres opcions polítiques com la seva, per exemple. Bé, és legítim, és normal, només faltaria, i crec que no hi hem de posar cap emperò, el que passa és que jo crec, crec, que nosaltres amb aquesta gent som absolutament coherents i fidels, i jo crec i això estava plantejat en un discurs estrictament polític i de partit, per tant és vostè que ho treu de context i ho posa a una discussió

parlamentària, i per això no tenc inconvenient a tornar-oli recordar, jo crec que efectivament el Partit Socialista Obrer Espanyol no és coherent amb el vot d'aquestes persones perquè coqueteja amb moviments socials, amb opcions polítiques que són molt més radicals, molt més radicals amb els seus posicionaments, molt més radicals amb la seva forma d'entendre l'Estat espanyol, d'entendre Espanya i, en definitiva, amb el seu plantejament polític. Això és el que jo vaig dir i el que li vull tornar a repetir a vostè, sense cap tipus de problema, vostè, naturalment, és lliure de fer les interpretacions que vulgui i de treure de context les frases de la manera que vulgui, però aquesta és la realitat, i com que ho pens, li torn a repetir amb molt de gust.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, y siguiendo en este Pentecostés, volvamos al punto de partida. Lo que sí que no le puedo consentir es que me diga que no lo dije, mire, no lo he leído, si lo hubiera leído, probablemente no me lo hubiera creído, pero dio la casualidad de que estaba escuchando la radio, y en la radio oí la grabación, le puedo decir hasta la cadena, no sé si eso es hacer propaganda en un momento inadecuado, pero lo dije, lo oí en la radio. esperé el siguiente noticiario, esperé al siguiente porque no me lo llegaba a creer, lo he entendido mal, el sonido no era muy bueno, lo volví a oír, y volví a decir las mismas palabras, y tomé nota de las palabras entonces, tomé nota, las palabras decían, "es apoyado por emigrantes que representan la España profunda de Andalucía y Extremadura", lo dije.

Si ahora está arrepentido, si considera ahora que fue en un momento, en un arrebato porque estaba cerca éste, ¿cómo se llama?, Álvarez Cascos, y aquello produjo un aquelarre singular y un trastorno mental transitorio, etc., lo acepto, lo comprendo, es perfectamente asumible y comprensible, pero no diga que no lo dije. Diga que bueno, que ha sido un momento desdichado, ha sido en un mitin, lo siento y pido perdón. Y ya está, y punto, y se acabó, pero no diga que no lo dije. No diga que no lo dije, y, sobre todo, no aproveche para autorizar sobre cuál debe ser el voto de tales y de cuales, etc. Usted lo dijo bien claramente, lo dijo bien claramente, y yo no sé si es por esa mala conciencia de lo que había dicho por lo que invitó a todas las casas regionales a cenar en el Casino el día 19, pensión completa, pagado con fondos públicos, no sé si eran unas 500 o 700 personas, pero he calculado unos tres o cuatro millones de pesetas más los regalitos, no sé si fue la mala conciencia lo que llevó a esto. Pero decirlo, lo dije, no diga que no lo dije, y si lo dije, ahora tiene turno de réplica, puede aprovechar y decir, bueno, lo reconozco, asunto acabado, pido perdón, y ya está, a todo el mundo le puede pasar, y más en presencia de Álvarez Cascos.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President.

Mire, el problema que usted tiene es que usted exactamente igual que cambia de idioma, usted es reacio a intentar escuchar lo que yo digo, y claro, debe tener problemas para entenderme, usted viene aquí con la respuesta preparada, y entonces es inútil discutir con usted. Vamos a ver. Yo repito, yo no he dicho nunca que yo no dije esto, ¿yo le he dicho que yo no dije esto?, aquí hay testigos, está grabado. Yo lo único que le he dicho es que usted no estaba allí, y si usted lo oyó por la radio, le felicito, vamos, desde luego es algo increíble, y además no sabía, la verdad, de esa faceta suya, quizás también fue en un arrebató ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor. Continui, Sr. President, tot indicant que estam en una pregunta

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies.

Celebro, en cualquier caso, que usted sea seguidor, incluso por radio, de nuestras intervenciones en nuestro partido político. Mire, vamos a ver, yo le puedo repetir lo que he dicho. Es decir, nosotros, yo definiendo este planteamiento aquí, una y otra vez. Desde nuestro punto de vista, desde mi punto de vista, ustedes, en cierta forma, y no quiero entablar una polémica, en cierta forma coloquial, traicionan a un electorado que, desde mi punto de vista, lógicamente tiene otra idea del estado, tiene otra idea de España, y en cualquier caso, está lejos de posturas radicales. Insisto, creo, creo.

Pero mire, yo le seré absolutamente sincero una vez más, es decir, es que disiento totalmente de su planteamiento, nosotros volveremos a invitar el día 19, el día 33 y el día 44, a todos aquellos emigrantes que son ciudadanos de Baleares y que tengan los mismos derechos, y los tienen, que los ciudadanos de Baleares, porque claro, yo me encuentro, de forma reiterada, con miembros de su partido, que me critican, es verdad que nosotros estamos ayudando a las casas de Baleares, a la Casa de Andalucía, a la Casa de Extremadura, que estemos haciendo los encuentros de estas casas regionales. Usted ha reincidido que hagamos actos de reconocimiento con esta gente en el Casino, dónde usted quiera. Los haremos una y mil veces, porque para nosotros, y a diferencia que para usted, éstos son ciudadanos tan de primera como cualquier otro ciudadano de Baleares. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4137/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fotografies dedicades del president.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les fotografies dedicades pel president. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que esta pregunta es bastante concreta, y a lo mejor nos evita disquisiciones sobre teoría política, y cosas así. Ésta es muy clara. La motivaré muy brevemente. En octubre del año 1978, hace 20 años, entré en un establecimiento en la ciudad de Palma, y junto a la caja registradora, en un lugar de honor, me encontré una fotografía en blanco y negro en la que el dueño del establecimiento le daba la mano al general Franco, una cosa normal, habitual en aquel momento. Hace unos pocos meses entré en el mismo establecimiento... Estaba muerto ya, pero todavía las fotografías se conservaron durante un tiempo. Hace unos pocos meses entré en el mismo establecimiento; encontré en el mismo sitio donde se encontraba antes la foto del general una nueva fotografía, ésta ya en color, aproximadamente 40 por 40; también estaba el dueño del establecimiento, pero en lugar del general estaba el presidente de nuestra comunidad. La foto iba acompañada de una dedicatoria firmada por el Sr. Presidente, con bolígrafo blanco sobre fondo oscuro, precioso, con un marco dorado con frutas etcétera, muy adornado; y comentando el suceso con otros ciudadanos, me comentaron que también habían recibido, sin haberlo solicitado, fotografías dedicadas,

Preocupado por el alcance del fenómeno, me he atrevido a preguntar la cifra de ciudadanos que han recibido el obsequio. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo francament crec que amb això sí que ja hi hem de perdre poc temps, perquè això ja passa de l'estrictament protocolari. Miri, Sr. Diéguez, què vol que li digui? Jo crec que després de la seva brillant inquietud, i sobretot per mostrar aquesta preocupació, que la veritat vostè empra el temps tant en seguir un discurs d'Álvarez Cascos per la ràdio com per dedicar-se a fer propostes que jo crec que són realment innovadores i positives perquè les coses en aquesta comunitat vagin millor. Per tant no ens queda res més que intentar mirar que intentar mirar si podem posar qualque funcionari que a partir d'avui es dediqui a dur un registre d'aquest tipus de fotos, a les escoles quins són els alumnes que les demanen, quins són els membres de la societat que són capaços de tenir aquestes fotos o canviar-les, i naturalment emprar el temps seriosament, crec que en coses millors i més positives. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Una cuestión de orden primero, la pregunta era muy clara: ¿cuántas?, y se responde con un número del uno al equis, el que sea. Quisiera darle un nuevo turno al Sr. Presidente para que dijera cuántas, sino por lo menos una cifra estimativa. Como cuestión de orden creo que tiene que ser admitida.

EL SR. PRESIDENT:

Estem en un torn d'intervencions. Vostè té la paraula i després el president pot tornar fer ús de la paraula si així ho considera. No he donat cap torn de favor a ningú. Continui amb la rèplica, que després tanca el president.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esperemos que al final se nos aclare, si es así el caso, que tenga un nuevo turno, pero de momento me parece que son incontables. Y es fácil de contar, porque eso es dinero público. No me preocuparía que las hiciera cada uno de su bolsillo, etcétera, pues esto no tiene ningún problema, pero cuando es dinero público, y es una cosa de un coste elevado, pues sí que me preocupa. Si son dos, tres, cuatro, cinco, tampoco me preocupa mucho, porque no es un partida importante, pero cuando las cosas alcanzan una cierta dimensión sí que me preocupa. Me preocupa tanto por el dinero público como por el peligro para San Pancracio. Hasta ahora San Pancracio era un santo que presidía los salones de nuestras casas, comprado por la iniciativa privada, y ahora vendrá el dinero público a sustituir a San Pancracio por la foto del presidente.

Me preocupa por muchos motivos. Si no nos quiere decir cuántas fotos hay, pues por lo menos aunque sea por el peligro para las inquietudes religiosas, que también le preocupa, pues que nos diga cuántas fotos hay, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, vamos a ver. Yo creo, Sr. *President*, señores diputados, que si realmente, y hablando seriamente, si usted estuviera preocupado por el dinero público, usted no perdería el tiempo en estas tonterías y en estas chorradas. Francamente, si usted realmente tuviera una preocupación, usted no estaría haciéndonos perder el tiempo en estas chorradas; pero mire, yo le hago una propuesta: a ese número que usted dice, añádale una más, porque yo *crec que vostè va endarrer*, yo ahora mismo le dedicaré una foto, se la voy a dedicar, ya ahora mismo se la mandaré para que la guarde en el lugar apropiado. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, como cuestión de orden, efectivamente ha visto que al final del debate no se ha dicho cuántas. Al final creo que lo ha dicho con una fórmula $x+1$, quisiera que despejara x .

(*Rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al següent punt...

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té vostè la paraula.

IV.- Proposició no de llei RGE núm. 3744/97, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a gestió dels impostos especials per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Abans de continuar voldria en nom del Grup Mixt sol·licitar l'ajornament del punt IV que tenim per aquest horabaixa. És una proposició no de llei del Grup Mixt. Sol·licitaria, com dic, l'ajornament per a una propera sessió plenària.

EL SR. PRESIDENT:

Feta aquesta petició, i com que ha estat consultada també la Junta de Portaveus, estam tots d'acord en ajornar aquest punt número IV? Es pot donar aprovat per assentiment?

Queda ajornat el punt número IV.

Sí, Sra portaveu?

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. President, també per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, si em permet. És referit a aquest punt?

Estam d'acord en ajornar aquest punt número IV per part de tots els portaveus?

Queda ajornat el punt número IV.

Sra Portaveu del Grup Popular, té vostè la paraula per una qüestió d'ordre.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Al Grup Parlamentari Popular ens agradaria que en base a l'article 68 del Reglament del Parlament, 68.1 i 68.3, fos inclòs a l'ordre del dia d'avui horabaixa un tema que ja ha passat els distints tràmits parlamentaris, i que està en condicions de ser debatut en aquest plenari, i és el debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació del Territori del Projecte de llei 5270/97, de creació del Consell Balear de Transport Terrestre i del Comitè Balear de Transport per Carretera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. D'acord amb el Reglament, estam d'acord en introduir aquest punt de l'ordre del dia? Passam, idò, a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'introduir el punt sol·licitat pel Grup Parlamentari Popular a l'ordre de dia, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 26; cap abstenció. Queda introduït com a punt número II de l'ordre del dia el Dictamen de la Comissió de transports referit al Consell Balear de Transports.

Demana a les senyores i senyors diputats, per favor, que quedin a la Cambra, perquè el dictamen és molt senzill, i crec es pot votar ràpidament amb aquest seguiment.

El Dictamen del Projecte de llei RGE núm. 5270, de creació del Consell Balear de transport terrestre i del Comitè Balear de transport per carretera es veurà en el punt número IV, en substitució del que ha estat ajornat per part del Grup Parlamentari Mixt.

II.- Designació dels representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Passam, idò, a l'elecció dels representants del Parlament al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Socialista s'ha fet arribar la proposta del Sr. Andreu Crespí i Plaza, i per part del Grup Parlamentari Popular del Sr. Joan Marí i Tur.

Vull informar a les senyores i senyors diputats que quan es tracta d'una votació de persones nominal, i que en representació del Parlament s'ha d'integrar en entitats o institucions fora de la Cambra, se requereix la votació nominal per papereta i secreta. No obstant això, s'ha plantejat a la Junta de Portaveus si hi havia possibilitat que es fes, si és que hi ha acord entre tots, de manera directa i a mà alçada de la votació. Per tant, jo deman als portaveu si es manté aquest criteri.

Demana a les senyores i senyors diputats que votin a favor del nomenament del Sr. Andreu Crespí i Plaza com a representant del Grup Parlamentari Socialista al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, i del Sr. Joan Marí i Tur com a representant del Grup Parlamentari Popular al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, que es posin drets, per favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 48; cap en contra, 9 abstencions. Queden nomenats com a membres representants del Parlament al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears el Sr. Andreu Crespí i Plaza i el Sr. Joan Marí i Tur.

III.- Interpel·lació RGE núm. 2053/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'informe de Càritas i Sa Nostra sobre les bosses de pobresa.

Passam al punt número III, que fa referència a interpel·lació, i és la presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'informe de Càritas i Sa Nostra sobre les bosses de pobresa. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

(Remor de veus)

Demanaria per favor que les explicacions es fessin fora de la Cambra. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes de gràcies, Sr. President. A principi d'any, a final del primer trimestre es va presentar l'informe de la Fundació Foessa, presentat per Càritas i Sa Nostra, sobre les condicions de vida de la població pobra de les Illes Balears. Aquest tema, la veritat és que hem dubtat a l'hora de plantejar-lo, perquè creim que el tema de la pobresa no ha de ser una arma per tirar-nos entre els partits polítics, i per tant voldria fer una intervenció tan enfora com sigui possible de la confrontació partidista. Per ventura no serà fàcil, però en tot cas ho intentarem.

Sr. President, podria cridar a l'ordre, per favor.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, prec silenci, per favor.

Continuï, Sr Sampol.

(Remor de veus)

EL SR. SAMPOL I MAS:

No sé si haurem afegit al banyat, Sr. President.

El tema, la veritat és que és difícil de tractar. Les dades són les que són. Les recordaré perquè constin en el *Diari de Sessions*, però des del nostre grup pensàvem que un informe tan contundent, que demostra l'existència d'unes bosses de pobresa a les Illes Balears, no podia passar sense que el Parlament ho debatés en profunditat. Aquest informe es presenta en dues fases, la primera que era fins a l'any 1991. Aleshores calculava que a les Illes Balears existien unes 3.200 persones en un estat de pobresa extrema, dins la indigència, amb uns ingressos mensuals per persona inferiors a 12.841 pessetes. A la vegada, en situació de pobresa greu, és a dir a uns guanys mensuals de 21.400 pessetes, existien més de 26.000 persones. En el que s'anomena pobresa severa, és a dir, fins a uns ingressos inferiors a les 30.000 pessetes, unes 48.000 persones; i finalment en situació de precarietat social, amb uns ingressos inferiors a les 43.000 pessetes, més de 57.000 persones. En total es podia dir que prop de 140.000 persones de les Illes Balears viuen en una situació de pobresa.

A la vegada un percentatge important, més del 25%, estan malalts, viuen en unes situacions de precarietat social, agreujades per la seva malaltia. No només això, sinó que un 16% dels caps de famílies pobres tenen alguna minusvàlua, insistim, en unes dades fins a l'any 1991, que el mes de setembre d'enguany han estat actualitzades amb un altre informe presentat per Sa Nostra i Càritas, allà on aquestes dades encara augmenten bastant. D'aquelles 3.000 i busques de persones que vivien en pobresa hem passat a les 9.000. De les 26.000 persones en situació de pobresa greu hem passat a les 30.000. De les 48.000 persones en situació de pobresa moderada hem passat a les 60.000.

El tema, per tant, és important, sobretot si tenim en compte que un 31%, quasi la tercera part d'aquesta població pobra és menor de 14 anys, pràcticament són nins, infants, gent molt jove que viu en aquesta situació.

Les causes: per una part el baix nivell salarial de sectors importants de treballadors de les Illes Balears, el baix nivell de pensions també de sectors de treballadors fixos discontinus, treballadors de temporada que han cotitzat poc i que tenen una pensió de jubilació insuficient; el fet agreujat per una precarietat creixent del món laboral, avui ja no hi ha contractes, no per anys ni per mesos, ja hi ha contractes per hores, situacions que donen pas a la marginació social, amb situacions problemàtiques com per exemple la manca d'habitatges socials per a gent que té difícil tenir accés a un dels primers drets d'una persona, que és el dret a tenir un habitatge digne, especialment en joves que ja no tenen l'esperança de mai no tenir accés a un habitatge propi.

Conseqüències. Hem analitzat la situació, hem analitzat les causes; conseqüències que provoca aquesta situació: Una caiguda dins el món de la drogaaddicció, a continuació també un augment de la malaltia de la sida, la prostitució. Una altra ONG, Medicus Mundi, aquests dies també ha denunciat que unes 400 persones es prostitueixen diàriament a les barriades més marginals de Palma. És cert que la pobresa relativa a les Illes Balears, millor dit, que els nombres absoluts per habitants, la pobresa a Balears és inferior als indicadors de la mitjana estatal, però també hem de tenir en compte que la pobresa a Balears és doblement pobresa pel fet d'unes diferències socials més profundes, en conuiu amb una societat en molts d'aspectes opulenta. A les Illes Balears hi ha una opulència que viu i que conuiu amb aquesta situació de vertadera marginació social, amb aquestes bosses de pobresa, enquistades a dins les nostres poblacions més importants.

A l'hora de parlar de mesures, aquí jo crec que el tema afecta totes les institucions, i vull insistir en no tirar la pedra a ningú. És un fet, però, que aquí s'interpel·la el Govern. Aleshores, dins aquesta interpel·lació, jo voldria ja aportar algunes de les conclusions que en podríem treure si al final ens decidim a presentar una moció subsegüent. Hi ha una constatació, i és que els pobres de les Illes Balears estan podríem dir "infraseruits". Tal vegada hi ha una manca de recursos dedicats a treure de les xarxes d'assistència social als nostres pobres. Per tant, la primera petició que hauríem de fer al Govern és que pensam que és la institució més responsable de promoure una coordinació institucional. Aquí han d'intervenir per una part, naturalment, la societat civil, a través d'organitzacions no governamentals, el voluntariat social és importantíssim, però també les institucions, les administracions públiques millor dit, ajuntaments, consells insulars i Govern. I qui hauria d'abanderar la necessària coordinació d'administracions i voluntariat hauria de ser el Govern. El fet, però, és que els nostres pobres en una gran part, els nostres marginats, no surten d'aquestes xarxes, sinó que passen moltes de vegades d'un administració a una altra.

Pensam també que no hauríem de crear guetos. Els pobres es canvien moltes de vegades de lloc. Nosaltres pensam, d'acord amb les recomanacions que fan els experts, pensam que s'hauria d'actuar al barri, a la zona concreta, al poble, i actuar globalment, millorant les condicions de vida d'aquella zona en concret, amb infraestructures i amb actuacions individuals i puntuals, cercant unes prioritats, que serien la inserció en l'aspecte econòmic, afavorint la inserció professional sempre que es pugui, perquè en el cas dels grups que per raons òbvies no poden tenir una assignació quantitat, és a dir els grups exclosos del salari social, es necessiten unes altres actuacions. És necessari actuar en l'àmbit competencial que tenim, fomentant més l'educació d'adults, per insertar, donant prioritat a la inserció, i tal vegada si és necessari detraient esforços al que serien cursos per passar el temps únicament, és necessari actuar en el camp del treball amb formació, potenciant les escoles tallers, amb les millores del món laboral, atacant el tema dels fixos discontinus, amb incentius a la contractació de persones que estan en aquestes situacions. Ens preocupa també la titularitat pública del servei, que això no vol dir la gestió pública necessàriament; es pot mantenir la titularitat pública sense haver de privatitzar els serveis, perquè l'experiència que hem tengut fins ara, especialment en el servei d'ajuda a domicili, ha provocat una disminució de la qualitat i un poc respecte cap als usuaris.

Sé que aquestes xifres hi ha hagut algú que les ha qüestionades, i possiblement admetem que estiguin sobredimensionades, perquè aquí hi ha el tema de l'economia submergida, que és comú aquí i a altres territoris de l'Estat o altres territoris europeus, i és difícil de quantificar. Possiblement l'economia submergida pal·lia un poc aquesta situació. Però crec que no ens hem d'amagar, podem reconèixer tots que aquesta situació existeix, i per part de les administracions públiques tenim el deure d'emparar i de tutelar les minories. El Parlament ha de ser conscient que existeix aquesta realitat social, que les Illes Balears, una de les regions europees amb renda per càpita més elevada, que estam per damunt la mitjana, hi ha importants bosses de ciutadans que viuen en l'indigència, que viuen com a mínim baix el llindar de la pobresa; i crec que entre tots hauríem de cercar els camins i posar en pràctica les mesures per superarla. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Govern té la paraula la consellera de Presidència, Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, senyores i senyors diputats. En relació a aquesta interpel·lació que fa el Sr. Sampol vull dir vèries coses: Efectivament, com recordaran, el Ple de la Cambra del Parlament balear, en el Ple de dia 18 de novembre del 97, es va aprovar una proposició no de llei, crec recordar que era una iniciativa d'Esquerra Unida, mitjançant la qual el Parlament de les Illes Balears va instar el Govern de la Comunitat Autònoma a presentar en el termini d'un any des que es va donar a conèixer aquest informe de Foessa un pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social. Aquest pla hauria d'incloure un estudi sobre les necessitats específiques dels diferents col·lectius de persones, grups i famílies en situació de pobresa o exclusió social, i la prioritització de les actuacions considerades de caràcter urgent en la dotació adient a les necessitats detectades. El termini assenyalat pel Parlament d'un any, si comptam des de la presentació d'aquest estudi, que es va presentar dia 31 de març de l'any 98, que és quan varen ser publicades les conclusions, tenim fins poc més o manco dia 31 de març de l'any vinent per elaborar aquest pla.

En aquesta feina ens trobam immersos dins la Direcció General d'Acció Social, estam dissenyant en aquest moment el Pla d'acció del Sistema Balear de Serveis Socials, que està conformat per distints plans sectorials, el Pla integral de persones majors, que com saben va ser aprovat pel Consell de Govern dia 13 de març, i que va tenir entrada en aquest parlament dia 22 d'abril d'aquest any. També estam en aquest moment fent feina per part de la Conselleria de Treball en el Pla de formació i d'integració laboral de les persones amb discapacitat de la Comunitat; i també per part de la Direcció General de Joventut es fa feina en el Pla jove; per part de la Direcció General en el Pla abans esmentat d'atenció i lluita contra la pobresa i exclusió social, i el Pla d'atenció a la immigració, que també era un compromís parlamentari. Tot això conformaria el Pla d'acció del Sistema Balear de Serveis Socials.

Efectivament, si agafam les dades de l'estudi de Foessa, en aquest moment disposam de diversos estudis de punt de partida: tenim l'Informe 8 del CES, del Centre d'Estudis Sociològics, l'estudi que es titula *La pobreza y la exclusión social en España*, l'informe de Sa Nostra *Noves estratègies per combatre la pobresa al món*, l'informe de la Fundació Foessa, el que avui debatem, *Les condicions de vida de la població pobra de l'arxipèlag balear*, i l'informe del BBV que es diu *Capitalización y crecimiento de la economía balear 1955-1996*. Si agafam aquestes dades, veim que la veritat és que hi ha un ball de dades, veim a l'informe Foessa que la pobresa relativa l'informe que la marca com més alta, un 18,3%, més del doble de la taxa que marc l'informe del BBV, i quasi el doble de la taxa que marca l'informe del Centre d'Estudis Sociològics. L'informe del BBV d'un 8,1%, i aquesta taxa de Balears és inferior a la de la resta de l'Estat, d'un 17%. L'informe del CES la marca en un 9,6% a Balears, i marca la de l'Estat en un 18,1%.

Com veuran, hi ha un ball de dades, però en definitiva, siguin unes dades o siguin les altres, perquè també s'ha fet feina amb col·lectius diferents i amb indicadors diferents a cadascun dels estudis, l'informe Foessa ha fet feina bàsicament agafant com a mitja no la renda nacional, sinó agafant com a mitja la renda de Balears, i en canvi els altres estudis han fet feina pràcticament agafant com a referència la renda familiar mitjana nacional. Aquest no, aquest ha estat amb la mitjana de Balears. També l'informe Foessa ha seleccionat una sèrie de famílies pobres residents, tant si estaven empadronats com si no, en els altres estudis només eren les empadronades, per no incloure la figura dels temporers, però en definitiva aquests són els estudis que ens han de servir com a punt de partida.

Dit això, efectivament si ens circumscrivim a aquest estudi, Balears segons l'estudi és la regió més desenvolupada d'Europa, però efectivament hi ha unes característiques sociològiques de pobresa, que en termes absoluts se centra sobretot a un sector jove, més en les dones que en el homes, les pitjors situacions de pobresa econòmica, educacional o de feina les pateixen les famílies de gitanos, si veim l'informe, i distints col·lectius, en definitiva, de famílies desfavorides, la població pobra és majoritàriament jove, com he dit abans; hi ha dos problemes que detecta l'informe, que són l'analfabetisme i la desescolarització, i les famílies amb major nombre de membres són les que pateixen en més alt grau l'exclusió social o la pobresa, i són per tant les que ho pateixen d'una manera prioritària. Si agafam aquests distints índexs també veim que si comparam Balears amb la resta d'Espanya, efectivament estam un parell de punts per davall la mitja d'Espanya, però que si comparam les dades de l'any 81 amb les dades de l'any 91, a 1981 la proporció de llars pobres era pràcticament la mateixa a Balears que a la resta d'Espanya, i l'any 91, deu anys després la situació millora, i a Balear passam a tenir 3 punts per davall la mitja d'Espanya, és a dir que deu anys després la situació de Balears ha millorat molt en relació amb la resta de l'Estat, que a l'any 81 era pràcticament la mateixa.

La situació ocupacional i laboral de Balears és bastant més avantatjosa que a la resta del país, s'hi presenta una taxa d'activitat d'el 53'49%, superior a l'espanyola, que està en el 49'64, mentre que la taxa d'atur de la província, el 13'35, és per davall de la del conjunt de l'Estat, que se situa, en aquest informe, en el 21'49.

També hem de reflexionar sobre que aquestes dades, sobretot pel que fa a l'atur, són dades de l'any 91, i pens que la situació a l'any 98, en el que serien les dades d'atur, ha canviat considerablement, el conseller de Treball en té les darreres dades, i jo crec que desviarien fins i tot molt allò que seria la part d'ocupació i atur.

En qualsevol cas, si comparam les dades d'aquest estudi, també s'hi fa una comparació a Europa, s'hi diu que a Europa, en el seu conjunt, el percentatge de llars pobres és del 15%, Palma de Mallorca s'aproxima a aquesta mitjana i a Menorca i a Eivissa està molt considerablement per davall. Espanya, en el seu conjunt, té un percentatge del 19'4, per tant, la resta d'Espanya té un grau de pobresa molt més alt que la resta d'Europa, i Balears està, en el cas de Menorca i Eivissa, molt per davall, i en el cas de Palma de Mallorca, molt paregut a la resta d'Europa.

També l'estudi ens diu les dificultats de pagament de les despeses de les distintes famílies, i pràcticament el 74% de les persones enquestades no ha tengut cap problema per pagar les seves despeses, concretament el 43%, i alguna vegada, el 30%.

També he de dir que les característiques principals, el principal problema de les llars pobres, de la gent pobra, és, i és, diguéssim, el més radical de les poblacions empobrides, l'atur, donat que, segons aquesta enquesta feta l'any 91, aquest era el gran problema de la població empobrida.

Després hi havia altres problemes com la droga, l'alcohol, com també ha assenyalat el portaveu del Grup PSM.

En definitiva, totalment d'acord que és un problema de coordinació que hem d'afrontar. Som en una situació bastant millor que la resta d'Espanya, som en una situació dins la línia d'Europa, hem millorat molt els darrers deu anys, però, sense dubte, pens que hi ha d'ahver una coordinació per part de totes les institucions, per tant, totalment d'acord amb el primer punt, quant que el Govern sigui, de qualque manera, qui ho coordini, com no pot ser d'altra manera, així es va dir a la Llei de transferències quan es varen transferir les competències en matèria de serveis socials.

El tema d'inserció econòmica ha de passar, sense dubte, pel tema d'educació d'adults; tema de formació social, formació ocupacional; tema d'ajuda a domicili i tot el ventall de temes socials. En això també fem feina. Podríem explicar ara tot el que duu endavant la Direcció General d'Acció Social en tema de marginació, crec que aquest no és el moment, però, en qualsevol cas, si es destapa el debat, no hi haurà cap inconvenient a comentar-lo.

Crec que, en realitat, qui haurà de marcar totes i cada una d'aquestes tasques que hem de dur endavant ha de ser aquest pla que, si es compleixen els terminis, es podrà presentar a principi d'any, tal com marcava el termini que ens va donar el Parlament i que, bàsicament, ens dirà les eines, en funció d'aquest ball de dades que tenim, ens donarà les eines, que han de passar necessàriament per serveis socials i per formació i per creació de llocs de feina, idò, ens donarà les eines per poder-les dur endavant i pal·liar aquests, encara que diferents de la resta de l'Estat, sostres de pobresa que, efectivament, hi tenim. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada Sra. Joana Aina Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Mai no hauríem de quedar indiferents, els diputats i diputades d'aquesta cambra, quan es parla de pobresa en aquesta cambra, i la veritat és que, quan ha començat la interpel·lació, molta gent se n'ha anat i pens que quan hi ha temes urbanístics o d'altres històries, tothom hi queda, a veure què passarà. Jo pens que almanco davant interpel·lacions o mocions en aquest sentit, com he dit, mai no hauríem de quedar indiferents, perquè la pobresa és un fenomen social que té lloc a un context geogràfic i social concret, és una limitació de recursos que no permet tenir un nivell de vida mínimament acceptable.

En l'actualitat, a punt d'iniciar-se el segle XXI, tots els estats es troben dins un procés de mundialització que converteix les economies en dependents unes de les altres; pràcticament ningú no pot aïllar-se de la resta. Quines conseqüències tindrà això per als ciutadans, per al seu nivell de vida i per a la democràcia, també? Els paràmetres socials i econòmics incideixen uns en els altres i la diferència que existeix entre el nord i el sud cada cop es va incrementant. El 20% de la població reparteix el 80% de la renda mundial i la maquinària econòmica cada cop genera més exclosos i marginats.

Des d'aquest parlament, som impotents, i d'això som conscients, per solucionar els problemes que es deriven d'aquests polítiques, no és a les nostres mans donar-los solució, no és a les nostres mans intervenir en la política mundial per donar solucions en aquest sentit, tan sols d'una manera solidària en aquest parlament podem aportar petites ajudes, com pot ser el 0'7 del nostre pressupost, per tal de pal·liar situacions extremes d'aquests països en vies de desenvolupament, però sí que és a les nostres mans, i és la nostra obligació, intentar que en aquesta comunitat disminueixi dia a dia el nombre de persones que es troben en situació de pobresa.

A la nostra comunitat autònoma, que és una de les més riques, com s'ha dit moltes vegades, i s'ha repetit, de tot l'Estat espanyol, també hi ha pobresa, i el desnivell entre rics i pobres augmenta també dia a dia.

Els pobres no són simples números o xifres, són persones concretes que viuen una situació que la societat ha potenciat i que ella mateixa ha d'intentar solucionar i evitar que continuï.

El representant del Partit Socialista de Mallorca ha fet una anàlisi exhaustiva del que va ser l'informe Foesa. Els diputats i diputades sensibles també al tema, el dia de la seva presentació, hi vàrem poder assistir, i també vàrem assistir al seu debat i a la valoració que se'n va fer. Sabent també que d'aquest informe es derivaria, tal com es va acordar en aquest plenari, l'elaboració d'un pla integral de la pobresa. Vèiem la importància que tenia aquest estudi i també la fiabilitat.

La nostra comunitat autònoma és l'única comunitat de tot l'Estat espanyol que arriba a la mitjana del PIB de la Unió Europea i, malgrat això, hi ha un alt percentatge, el 16'7 % que viu per davall del 50% de la renda disponible neta de l'Estat, és a dir, el 16'7 de la població de les nostres illes travessa les portes de la pobresa. Segons diferents informes, el percentatge de pobresa relativa, ingressos i despeses inferiors a la mitjana del país o regió on viuen, oscil·la entre el 8'1%, l'informe de BBV, i el 18'3%, informe Foesa a les Balears, i el 17'2% del BBV, i el 20'2, Foesa a Espanya; aquestes dades també han estat esmentades per la consellera, mentre que el percentatge de pobresa absoluta, mancança de béns i serveis essencials per a les necessitats bàsiques de la vida es troba sobre les 10.000 persones, aproximadament, és a dir, que unes 140.000 persones, unes a un nivell i d'altres, a un altre, tenen dificultat i es troben en aquest nivell de pobresa.

Aquest parlament va aprovar l'elaboració d'un pla, també com s'ha dit aquí, contra la pobresa i l'exclusió social. Aquest pla, s'havia d'iniciar a partir de l'informe de Càritas, de Foesa, i ens permetria conèixer la situació de la nostra comunitat, la qual actualment ja tenim; a partir de la seva aprovació, teníem un any, segons acord d'aquest parlament, per elaborar-lo, però també hem de dir i tenir en compte que no partim de zero, que es duen a terme actuacions per lluitar contra l'exclusió social, que dona bons fruits la creació d'una xarxa bàsica de serveis socials, la implantació de la renda mínima, actuacions sectorials de política social i altres, però l'elaboració d'aquest pla ens permetrà planificar les actuacions i coordinar els esforços -"coordinar", paraula bàsica i màgica molt repetida però molt difícil de dur a terme-, per tal d'aconseguir els objectius i incorporar-hi departaments, com podrien ser salut, habitatge, treball i cultura, molt important, perquè no hi ha pitjor pobresa que la pobresa cultural.

Tal com ha dit la consellera, fa feina en l'elaboració d'aquest pla, i sembla que en els terminis aprovats per aquesta cambra en podrem disposar, però de res serveix el pla si no hi ha després, al darrera, actuacions.

Pens que ara del que es tracta és de fer front a aquest problema social. Ningú no vol viure dins la pobresa. Les actuacions han d'anar encaminades a fer una crida a la solidaritat social. Ens trobam ja en aquest moment al final d'una legislatura i en el darrer període parlamentari, almanco d'enguany; pens que és hora de revisar la nostra actuació, i ens hem de demanar, tots i cada un de nosaltres si, des d'aquest parlament i des de les altres institucions i les persones que tenen lloc de responsabilitat, hem fet tot el possible per intentar que tothom pugui viure d'una manera digna i plena, i si no ho hem fet, encara hi ha temps, encara ens queda, més o manco, mig any, però no ens hem de quedar amb simples paraules, ni hem de fer estudis ni plans, sinó que hem de passar ja als fets. Aquest és el nou repte, renovar l'entusiasme i el compromís pels valors de la solidaritat i de la igualtat, situar el respecte per la persona i la seva promoció en el cor de totes les nostres actuacions ciutadanes, aquest és el desig, i esper que sigui el desig de tots els diputats i diputades d'aquesta cambra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Primer de tot, he d'agrair al Grup Parlamentari Nacionalista-PSM que hagi presentat aquesta interpel·lació ara, al principi del període de sessions, el mes d'octubre, perquè és important tornar a parlar de la pobresa i de l'exclusió social just quan comença el període parlamentari, quan estam a una setmana del debat de l'estat de l'autonomia i quan, en poc temps, es presentarà el projecte de pressupostos del 99. És important recordar-ho i és important que sigui un tema a debatre en aquest parlament perquè, com s'ha dit tant per part del diputat Sr. Sampol, com part de la consellera, en els temes de pobresa, podem parlar de molts d'estudis, podem fer un ball de dades, podem dir que uns donen més èmfasi a uns aspectes i uns altres, a uns altres; podem dir que hem d'estudiar més, però allò que no podem deixar de dir és que totes les bosses de pobresa i marginació tenen cara i ulls, que són persones i gent que viu aquesta situació.

L'informe Foesa, presentat, com s'ha recordat aquí, el 31 de març del 98, va donar unes dades i va donar un toc d'atenció amb vista a..., es pot dir que se'l discuteix o que n'hi ha d'altres que el valoren d'una altra manera. Abans de començar aquest debat, ens feien veure a una altra diputada i a mi, als corredors d'aquesta sala, o d'aquesta cambra, que és un estudi discutible perquè les dades es poden posar en qüestió si no es té en compte l'economia submergida. Jo pens que ja demostra un missatge determinat si diuen això. És evident que en aquestes illes, i a Mallorca, hi ha molta economia submergida; és evident que hi ha molta gent que sobreviu gràcies a aquesta economia submergida, soterrada, que no està dins els canals legals de control i de dades, però mai no es pot dir que la pobresa, que els estudis de la pobresa són dubtosos si no tenen en compte com la gent sobreviu, perquè l'economia submergida, senzillament, és sobreviure, no és viure, perquè l'economia submergida, i ja ho va dir aquest grup parlamentari a través d'una proposició no de llei, evidentment rebutjada per part del grup parlamentari majoritari, que s'haurien de dedicar esforços, recursos econòmics, recursos d'estudis, per aflorar aquesta economia, per tancar aquesta economia, perquè pensam que l'economia submergida és pa immediat per avui però més fam per demà, no hi ha prestacions socials, no hi ha mínim de seguretat en aquest pa immediat d'avui i, sobretot, hi ha alt índex de sinistralitat laboral i alt índex de perill per a les famílies que viuen a través d'aquesta economia submergida, i, si no, que ho demanin a les dones, als infants, que a ca seva, a la comarca d'Inca, han de fer sabates amb cols per aferrar les sabates, etc., i els índexs de sinistralitat que hi ha per allà.

He dit això al principi perquè pens que aquesta interpel·lació s'ha plantejat des d'un punt de vista positiu, és cert que es parla de totes les xifres i de tots els índexs d'enquestes o de percentatges, com es parla a l'informe Foesa, a l'Informe BBV, a l'informe de Sa Nostra, etc., i, per tant, jo no repetiré totes aquestes dades, però quan deia al principi que la pobresa té cara i ulls i persones al darrera, sí que hem de destacar allò que diu l'informe Foesa i allò que diuen tots els altres informes, el rejuveniment de la pobresa, la quantitat de joves, d'infants que viuen en els llindars, famílies pobres, les dones, les famílies monoparentals, les dones fadrines o separades, els aturats, els majors, discapacitats o malalts que viuen en aquesta situació, i tot això són cares i ulls, són persones que viuen en aquesta situació.

Per tant, és cert que és una interpel·lació, repetesc, oportuna i important perquè no només la setmana que ve parlarem de l'estat de l'autonomia i parlarem sobre si les illes van bé o malament i si hi tenim bon índex de riquesa i d'abundor dins l'economia, en general de les Illes, sinó també per una altra cosa, perquè el mes que ve, o un mes i mig més tard, ens plantejaran els pressupostos generals de la Comunitat autònoma, i hem de veure si dins aquestes prioritats de la Direcció General d'Acció Social hi haurà partides destinades a fer efectives solucions cap a la inserció laboral, cap a l'evitació i prevenció de la pobresa, i fins quin punt és necessari, o haurem d'esperar que sigui publicat o presentat en aquest parlament, el Pla de lluita contra la pobresa, que és una obligació parlamentària que té el Govern, sembla que es presentarà el mes de març, però fins quin punt dins els pressupostos generals de la Conselleria de Presidència, Direcció General d'Acció Social, hi haurà partides destinades a fer efectives mesures contra la pobresa o per pal·liar aquesta pobresa.

Finalment, és cert que la consellera ha reconegut la necessitat de la coordinació interinstitucional i, per tant, estam d'acord amb la necessitat d'aquesta coordinació d'esforços, també reclamaria que no només és necessari esperar al diagnòstic que signifiqui un pla de lluita contra la pobresa, autonòmic, sinó que des d'ara es poden posar els instruments per a aquesta coordinació amb totes les institucions afectades, tant siguin consells com siguin ajuntaments, sobretot l'Ajuntament de Palma, que és allà on hi ha l'índex més alt, o més concentració, aquests instruments per coordinar esforços per poder posar en marxa ja aquestes mesures.

Per tant, esperarem a veure si hi ha mocions derivades d'aquesta interpel·lació, però reiter una vegada més que pens que ha estat interessant i molt important que, aquesta primera setmana de parlament, parlem de la pobresa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És evident que els pobres de les Illes Balears, tot i representar un 16'7% de la població de dret d'aquestes illes, no són un grup de pressió, no són un interlocutor que sigui rebut en els despatxos del Govern balear, del govern conservador, a qui s'hi doni audiència i el problema del qual s'estudiï, problema dramàtic, és un problema no de vivència, sinó de supervivència, i que, per tant, recordant un títol d'una pel·lícula famosa, allò de *El cel pot esperar*, els pobres poden esperar.

Des del 83, hi tenim autonomia, hi tenim un govern balear, sempre del color del Partit Popular, i què s'ha fet per lluitar d'una manera eficaç, programada, estructurada per combatre aquesta vergonya? Jo diria senzillament que no s'hi ha fet pràcticament res, no s'hi ha fet pràcticament res perquè el reconeixement que dins les Illes Balears hi ha un segment tan important de població que travessa serioses dificultats per sobreviure no s'ha reconegut oficialment. Aquí hi ha les Illes Balears oficials i hi ha les Illes Balears reals.

I què són les Illes Balears oficials? La regió més desenvolupada d'Europa, ho acaba de dir la Sra. Estaràs; la comunitat més rica d'Espanya; el somriure permanent del Sr. Matas; les brometes, des de fa una temporada, del Sr. Cañellas, ara políticament mig difunt; els anuncis multimilionaris que diuen que ho tenim tot; la imatge de costes, terres, mars i muntanyes paradisiàques; en resum, un triomfalisme d'opereta, de cartró pedra, per enganar quatre beneïts, quatre beneïts que poden ser molts de mils, si s'aconsegueix que el missatge somrient del Sr. Matas i la seva imatge d'opereta cali dins la societat.

Però ve Càritas, treu l'informe Foesa, uep!, hi ha pobres, i n'hi ha molts, i evidentment que aquest informe ha de ser corregit, perquè, com s'ho fan per sobreviure amb aquesta extrema misèria? Ja ho han dit aquí, economia submergida, una altra lacra social, no és cap èxit treballar amb la caixa B, i també, no se n'oblidin, hi ha moltíssima gent a les Illes Balears que fa moltes, moltes, moltíssimes hores de feina. El Sr. Matas, quan va fer el seu discurs d'investidura, va fer un elogi de l'autorúina, si un posa un talleret de fusteria, un bar, o no sé què va dir, i fa fallida, al cap d'una temporada torna a obrir amb més il·lusió, amb més il·lusió i amb més deutes, perquè això no es perdona, i és clar, amb aquesta visió que es té de la societat, és lògic que no es vulgui reconèixer que hi ha pobres, i quan els els posen davant els nassos, amb un informe molt ben documentat i complementat fa poques hores, pocs dies, amb un altre informe de Sa Nostra, que no deu ser una entitat gaire sospitosa, on resulta que la pobresa es manté i, fins i tot, en alguns aspectes s'incrementa, no hi ha una resposta immediata.

Miri, Sr. Matas, com és possible aquesta celeritat per atendre urbanitzadors, especuladors i vertaders *gàngsters* socials, al mateix temps que vostè escriu cartes a la nació alemanya, facilita que aquesta gent destrueixi el nostre territori, per què no ha donat audiència al tema de la pobresa?, per què no l'ha accelerat?, per què el pla que es va acordar fer en aquesta cambra dia 18 de novembre del 97, a iniciativa significativament no del Govern, sinó d'Esquerra Unida, va quedar condicionada a veure què deia l'informe Foesa? I ho vàrem veure, què deia, dia 31 de març del 98, va sortir aquesta xifra altíssima de pobres, i hi va haver una acceleració? No, jo hi era, a la presentació, i es va dir: "Bé, ara tenim un any per fer el pla", és clar, la interpel·lació diu "un termini màxim", però si hagués estat un urbanitzador o un especulador del grup de pressió que els revolten com a voltors, no haurien esperat un any, no esperaran un any en el tema de les desclassificacions, hi haurà una acceleració brutal a fi de posar-se, com a mínim, una medalla i simular que es fa qualche cosa; amb els pobres, ni se simula que es fa qualche cosa.

S'hi està treballant, és evident, però, alerta, perquè en el tema dels plans, jo, que som una rata vella d'aquest parlament, crec que els plans són realment perillosos, perquè anunciar plans de persones majors, tema de discapacitats, de joves, d'immigrants, de lluita contra la pobresa i dir que tot això formarà un superplà d'acció social per resoldre tots els problemes, en realitat serveix perquè a moltes d'aquestes àrees, per no dir gairebé totes, l'actuació sigui mínima o inexistent, i realment, en la lluita contra la pobresa, en comparació amb les dimensions que té la pobresa a les Illes Balears, s'ha de reconèixer que un govern que té el mateix color polític, el del seu president, des de 1983, la veritat és que l'actuació ha estat mínima o quasi nul·la.

Per tant, jo crec que ha estat molt oportú que el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista posàs el tema damunt la taula, el sotmetéssim a debat d'aquest parlament, perquè ha fet evident la falta d'actuació, la falta de voluntat de sortir a camí d'un problema que és realment dramàtic, perquè, Sr. President, supòs que estarà d'acord amb mi, aquells que sobreviuen amb aquest sou de misèria no poden esperar, no tenen un sou que els permeti arribar no a final d'any, simplement a final de mes, afrontar les necessitats més elementals, procurar que els seus fills tinguin educació, poder pagar el lloguer de la casa, poder pagar els quatre elements que són mínimament vitals de la societat de les Illes Balears de final del segle XX.

Per tant, el que jo us demanaria és que, a la vista del que s'ha exposat aquí, no esgotassin el termini d'elaboració i presentació d'aquest pla, aquest pla hauria d'estar en aquest parlament no l'any 99, sinó abans que tanquem aquest element. Segona, el pressupost que s'està elaborant, o deu està pràcticament enllestit, ha de contenir les previsions necessàries per realitzar el pla, perquè, és clar, ja ens temem la situació, si el pla entra dins l'any 99, a final del termini, i no han fet la previsió pressupostària, tornarem a perdre, tornaran a perdre les persones que pateixen una pobresa severa, o de diferents graus, però pobresa en aquestes illes, l'oportunitat de tenir l'atenció que es reclama del Govern de les Illes Balears, però jo cerc que vostès, senzillament, no tenen solució; allò que no s'ha solucionat del 83 al 99 és que, en les seves mans, no en té, haurà de ser un altre govern socialment molt més sensible qui posi remei a la pobresa de les Illes Balears.

Veig que, a la Sra. Estaràs, la pobresa li fa rialles, en prenc nota. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Margalida Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Jo també ric, Sra. Consellera, després d'haver sentit intervencions com la que ara acab de sentir.

He de dir que, per part del Partit Popular, consideram molt positiu que s'abordi aquest tema, i sempre ho serà, temes com l'eradicació de la pobresa i la marginació, que són problemes, com ja s'ha dit, que afecten directament les persones, però no puc deixar de dir que em sembla un poc estrany tal com s'ha presentat, és una qüestió un poc formalista, però m'estranya, és a dir, m'estranya que s'interpel·li el Govern sobre un estudi que ha fet una entitat privada, aquest és el títol de la moció, jo pensava que s'interpel·lava el Govern, segons diu el decret, "segons els motius i els propòsits de la seva conducta", no sobre actuacions que han fet entitats privades, les quals ens pareixen molt positives i, de fet, consideram que ha estat molt positiu que el Govern balear, conjuntament amb altres institucions, hagi patrocinat aquest estudi, per tant, creim que no té cap por ni una d'aquests estudis, i creim que són positius.

També ens estranyava, com s'ha dit aquí, no és qüestió de tornar-ho a repetir, que ja hi havia una proposició no de llei presentada per Esquerra Unida on aquest tema s'havia debatut i que per part de tots els grups polítics s'havia donat suport que, en el termini d'un any... Sra. Consellera, estic segura que vostè, per ventura..., per al nostre grup, vostè pot tenir el temps que vulgui, si per ventura necessita un poc més d'un any, estam acostumats que altres institucions, i em sap greu repetir-ho, aquí els plans es duguin a terme moltíssim més tard o, fins i tot, amb moltíssim més retard, i no es presentin tal com se solen presentar.

Per tant, prengui's el temps necessari (...) parlamentari era d'un any, però, per si duu a terme el pla ben presentat, en necessita un poc més, crec que no hi haurà cap problema.

Llavors, una vegada que s'havia aprovat aquesta esmena, o aquesta proposició no de llei, consideràvem que el Govern ja tenia la iniciativa per poder presentar les propostes.

Però, com li dic, ens pareix molt positiu que l'hagi tornat a dur aquí i puguem debatre un poc el tema de la pobresa.

Quant a la referència de les dades, és cert que les dades ballen, les dades ballen en el sentit que, per exemple, aquí s'ha dit, i no ho he entès, Sra. Consellera, que la pobresa ha augmentat i que fins i tot l'estudi de Foesa és igual que el de Sa Nostra. Si no hi vaig equivocada i no ho llegesc malament, precisament Sa Nostra diu que la pobresa absoluta és fins i tot més per sota que com diu l'estudi de Foesa, i l'estudi del Centre d'Estudis Sociològics, fins i tot un poquet més baix. De totes formes, crec que tampoc, si és un poquet més amunt o un poquet més avall, no és aquesta la qüestió, la veritat és que hi ha pobresa a les nostres illes, i s'han de fer actuacions.

Però sí que crec que és important recalcar, perquè aquí només s'ha dit l'aspecte negatiu d'aquest estudi, la consellera ja l'ha esmentat i jo també hi vull tornar a fer referència, que durant deu anys sí que la situació ha millorat. No es pot dir, i no sé amb quina barra, i ja ho he de dir així, que no s'hi ha fet res, és a dir, a Espanya i a Balears, l'any 81, la pobresa se situava en el 20'8, a Balears, i el 20'9, a Espanya; deu anys després la pobresa ha disminuït el 4'1 a Balears i a Espanya, on hi havia un govern socialista, progressista, resulta que només ha davallat l'1'5; és a dir, jo no entenc, les polítiques progressistes, on han estat, en qüestió de pobresa, m'agradaria veure-ho, resulta que només va davallar l'1'5.

És cert que la situació de Balears, l'economia nostra, per cert, un model econòmic crec que criticat per tots els grups polítics d'aquesta cambra excepte el Partit Popular, un model econòmic molt criticat ha ajudat perquè aquest descens de la pobresa es produeixi.

Però tampoc no hem de ser aliens a la situació: jo crec que les actuacions de les institucions, de totes les institucions, de totes les institucions -i aquí compartesc amb l'interpel·lant en el fet que s'han de coordinar- crec que la coordinació també ha afectat que aquest índex de pobresa hagi davallat, i això és així i així canten, i també veig que riuen, ara resulta que la pobresa abans no feia rialles i ara sí, que en fa, per la meua part de la dreta que seria l'esquerra, ara sí que riuen; la Sra. Estaràs no pot riure però els sí, que poden riure.

Idò jo crec que això sí que ha fet, i per això jo dic que és molt positiu que el Govern balear continuï, però per part del Grup Parlamentari Popular el que considerem és que sí que es fan actuacions i que és bo que es continuï amb les actuacions que es fan.

Nosaltres creim també, com ha dit -i en això estam d'acord amb l'interpel·lant- que és necessària una coordinació i que el Govern, com ja ha anunciat la consellera, serà el que durà endavant les matèries de cooperació, de coordinació, perdó. Però el que sobretot em sembla molt important i molt interessant és tot un enfilall que la consellera ja ha esmentat sobre plans. Jo crec que aquí s'ha dit que era molt negatiu fer plans, i resulta que a vegades el Govern no té més remei que fer plans perquè demanen plans; jo crec que és molt positiu, i crec que és molt positiu que hi hagi molts de plans i crec que és molt positiu que s'hagin anunciat tots aquests plans que vostè ha dit, perquè precisament una de les conseqüències o de les conclusions que treu l'informe Foessa precisament és que la pobresa és pluridimensional. Què significa això?, que afecta molts d'aspectes: afecta l'aspecte econòmic, afecta l'aspecte social, afecta l'aspecte laboral, el cultural i el de salut; per tant la pobresa no pot ser només contemplada sobre un pla de riquesa de la pobresa en exclusiu, sinó que ha de ser multidimensional; per tant és molt important que es faci un pla de persones majors, pla presentat amb uns terminis i amb unes quantificacions econòmiques, cosa que no passa amb altres plans, i que ens determinarà tota una sèrie d'actuacions, i és positiu perquè precisament l'estudi de Foessa diu que les persones majors són les que també es veuen més afectades per aquesta marginació o per aquesta pobresa.

Ens sembla molt positiu que es dugui un pla de discapacitat, i avui precisament -i donam l'enhorabona al Govern- crec que he pogut llegir en el diari que s'ha firmat un pla de formació integral social per a persones amb discapacitats que permetrà la incorporació d'unes 300 persones i suposa una inversió de 600 milions, repetesc, 600 milions, quan es diu que no es fa res i no hi ha quantitats econòmiques. Creim que és molt positiu. Per què?, perquè l'estudi de Foessa diu que també són els discapacitats els que pateixen més aquesta problemàtica.

També ens sembla molt bé el tema del jove, que crec que la consellera també l'ha anunciat, perquè precisament afecta la població jove.

També existeix un pla d'igualtat d'oportunitats que també du a terme actuacions, i crec que és positiu, perquè precisament aquí, si bé entre els joves són les dones les més afectades crec que el tema de les dones no s'esmenta als informes, és a dir, el tema de la feminització de la pobresa serà quant a qüestions de persones joves però no com a una característica de la nostra societat. Diu que per exemple afecta un 50,4% de dones i a un 49,6% d'homes, és a dir, és molt poqueta la diferència: serien 101 dones per 100 homes, amb la qual cosa la diferència és poqueta i creim que ens hem de felicitar per aquesta dada.

I quant a la immigració naturalment també, perquè totes les persones que per qüestions de qualsevol tema han hagut de venir a aquesta comunitat nostra, idò el problema de la immigració és el que l'afecta.

Per tant, per part del Grup Parlamentari Popular, felicitem el Govern per les actuacions i l'animam a continuar en aquesta tasca i que, naturalment, tot allò que pugui ser millorar i debatre aquest tema sempre ens hi trobaran. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Rèplica per part del grup interpel·lant. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, amb el seu permís llegiré la interpel·lació. És curta.

Motiu d'aquesta interpel·lació:

"L'informe de Càritas i sa Nostra fet públic, ha posat de manifest la persistència de bosses de pobresa a les Illes Balears. El Grup Parlamentari Nacionalista-PSM interpel·la el Govern sobre accions a emprendre per eradicar la pobresa i la marginació."

Ho entén, ara, Sra. Ferrando? El que crec que no ha entès és el to de la meva primera intervenció, perquè el seu to m'ha induït a sortir aquí i exclamar que amb vostès no poden venir amb el ciri a la mà, amb vostès han de venir amb el garrot a la mà. Però no cauré en la temptació i tornaré a recuperar el to de la meva primera intervenció perquè estam tractant un problema del qual no vull fer confrontació. El plantejo aquí per, entre tot, treure solucions. Naturalment aquí només hi ha el Govern, a l'altra part, però jo estic disposat a assumir totes les responsabilitats que facin falta. Ara, em sembla que aquest to ha estat totalment inadequat per replicar l'interpel·lant.

I tampoc no em sembla bé que amb tot això, amb tot aquest ball de xifres..., bé, jo estic disposat a admetre les més favorables que s'han donat: el 8% de pobres; parlam de més de 60.000, parlam de l'equivalent a més de Manacor i Inca junts que viuen en una situació de pobresa. Per tant, jo ni l'1% ni si a Espanya l'1,5 i aquí no n'hi ha tant; això no em preocupa. Aquí és que estam entre 60.000 i 140.000 persones que viuen dins la pobresa, i l'actuació ha de ser la mateixa si són 140 o si són 60.000.

Bé, sabem que el Govern està redactant un pla o, millor dit, un pla de plans, i que té un any i que no acaba aquest termini fins al mes de març. D'acord, però -ho han dit els altres portaveus- jo crec que el tema és tan important com per no exhaurir aquest termini, com per no esperar a principi de març per presentar aquest tema al Parlament, sobretot perquè ja ens trobarem a final de legislatura, en plena campanya electoral, tendrem el cap en una altra banda, i haurem passat la legislatura sense emprendre ni una actuació. Per tant, jo els demanaria, els escriuria ara una carta als Reis, un regal de Nadal, si volen: ens presentin el pla abans d'acabar aquest any i a veure si podem començar les actuacions.

Tampoc no compartesc la idea que la pobresa aquí és inferior. Possiblement, i els he admès que, amb les estadístiques a la mà, sigui així. Però aquí també hem de tenir en compte el tema de la pobresa relativa, és a dir, la relació entre el que és la mitjana de renda i el que és el llindar de la pobresa, la comparació amb una societat que viu dins l'opulència, que exterioritza l'opulència -basta passejar pel Passeig Marítim- i una situació a 100 o 200 metres més enfora de persones que viuen molts de dies sense un rosegó de pa per posar-se a la boca, i miren per la finestra -si és que tenen finestra, perquè a vegades no hi ha finestra perquè no hi ha casa- i veuen la situació de riquesa absoluta d'una societat, i aquesta pobresa és doblement pobresa.

Bé, anem als plans. Els plans són paper i, del paper, no en menja ningú. El que seria necessari, i vist que començam a tenir el diagnòstic fet, l'ha apuntat la Sra. Estaràs i ens ho diu l'informe Foesa, atacar l'analfabetisme amb un canvi radical que hi ha d'haver dins els plantejaments de l'educació d'adults, atacar l'escolarització amb suport de programes de garantia social, amb projectes per als immigrants, amb integració de nins deficients, actuant en el tema del treball, en el tema de l'exclusió social, amb una actuació combinada, en educació, en sanitat, en treball, amb ajuts en el món de l'economia social, de l'autoocupació, la creació d'empreses d'inserció.

Jo sé que s'ha fet qualche cosa, jo sé que s'ha fet qualche cosa i que es fan coses des de distintes administracions, però és totalment insuficient, i el que no em sembla de rebut és que se'ns remeti a un pla, sobretot perquè, plans relacionats amb els temes socials, en tenim molts de pendants. El pla de drogues, quin temps fa, que l'esperam, al pla de drogues? El pla de salut mental, el pla de salut, el pla gerontològic... Tots aquests plans s'esperen, hi ha un retard constant dins aquestes actuacions, i mentrestant hem de començar a actuar, hem de fer coses. Per això jo també em sum a la proposta que s'ha fet: manco paper i més pressupost, actuacions concretes sobre els pressuposts de l'any 1999, avançar-nos a les conclusions del pla que s'està redactant i comencem a pressupostar. Jo esper que sigui així i, en tot cas, d'aquí a unes setmanes el puguem debatre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Estaràs... Sra. Estaràs.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sr. President, només per una qüestió d'ordre. És que...

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera de Presidència. Sra. Estaràs, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, senyores i senyors diputats, una intervenció molt breu. Efectivament tenim un any per fer aquest pla. Jo ja anuncié que no el presentaré abans d'aquest any, no tenc temps material i explicaré per què. En aquest moment feim feina en un pla d'immigració que entrarà -aquest sí que el puc anunciar- molt breument dins la Cambra. Tenc per costum que els plans que presenta aquesta consellera vénen sempre amb assignació pressupostària; això és un tema important que s'hauria d'aplicar a tots els indrets i a tots els racons i a les distintes institucions: almanco quan duc un pla aquí, el duc quantificat. El Pla d'immigració costa molta pena de fer perquè depenem de les dades que ens envien els distintes ajuntaments, i tenim moltes dificultats perquè les distintes administracions ens enviïn les dades, però en aquesta feina hi tenim dedicat pràcticament tot l'equip de la Direcció General d'Acció Social.

Les mateixes dificultats tenim en el Pla de marginació. Presentarem el pla, però enganyaria aquest parlament si diguéssim que jo ho duré abans del termini d'un any; el duré a principi d'any, tan aviat com pugui, però perquè el pla estigui en condicions i pugui tenir les dades que són demanades necessitem aquest lapsus de temps perquè es pugui fer. A més, l'experiència a l'hora de fer plans és que des que es recull la documentació i es fan tota una sèrie de feines, el termini d'un any és pràcticament insalvable, no pot ser més curt. Fins i tot, amb el pla d'immigració vaig haver de demanar una dilatació de temps perquè, si no, hi havia una impossibilitat de presentar plans. En qualsevol cas, a la vista està que qualsevol institució que fa un pla, els mateixos consells insulars de les tres illes, no el fa mai en un any, un pla d'aquestes dimensions.

Diré també que el Pla de salut és al Parlament, el Pla de drogues és al Parlament i el Pla gerontològic és al Parlament. Serà qüestió del Parlament quan vulgui que es debatini, però, en concret, el Pla geriàtric, el Pla gerontològic, s'està executant en aquests moments.

Jo no entraré en el joc de si un percentatge o l'altre. Més o manco jo crec que han quedat clares una sèrie de consideracions als diferents estudis, tant el del CES, com el de Foessa, com el BMV, com el de sa Nostra. Uns marquen un percentatge més alt, uns altres més baix; allò important és que, sigui el percentatge que sigui i encara que siguem els que estam en una situació millor amb la resta d'Espanya, crec que és obligació de tots i particularment d'aquesta consellera combatre-ho.

Vull dir també -i això sí que és important- que, com a responsable en matèria social, jo reb cada dia..., no cada dia, però cada setmana, no hi ha cap audiència que se'm demani que no sigui rebuda per aquesta consellera; però, per posar un exemple, reb els col·lectius de drogues, reb els col·lectius d'alcoholisme, reb els col·lectius..., tenc sota la meua responsabilitat el menjador de transeünts, que és pura marginació, per la qual cosa jo el visito d'una manera periòdica i permanent; també duc a terme les guarderies, tenc contacte amb les famílies, reb els col·lectius de dones, i encara no hi ha cap col·lectiu que no m'hagi demanat audiència que no hagi tengut audiència d'aquesta consellera. Diré també que aquesta consellera, com que no té les competències en matèria de medi ambient ni en matèria de foment, no reb, sota cap concepte, ni urbanitzadors ni especuladors, però sí que reb tots els col·lectius socials. Sense anar més lluny, fa uns dies el col·lectiu d'immigrants senegalesos, els col·lectius de dones i els col·lectius que s'encarreguen de la lluita contra la prostitució.

En definitiva, no puc acceptar les crítiques que s'han vessat aquí, en aquest parlament. Poc importa per què s'han fet, però quan debatem un tema jo agraesc a l'interpel·lant el to de la intervenció; crec que és seriós que quan es parla d'aquests temes anem a unir i no a separar, i quan es parla dels temes d'exclusió social, de la lluita contra la pobresa, crec que no s'ha d'aprofitar aquesta tribuna ni aquest tema per parlar ni del Sr. Jaume Matas i les seves declaracions, ni del Sr. Cañellas, ni de diferents temes que no se circumscriuen al motiu d'aquesta interpel·lació, perquè això vol dir que poc importa la interpel·lació i que tindrà una difícil tasca de coordinació si determinats responsables d'altres institucions ni tan sols cerquen els punts positius quan intervien en aquest debat.

Per una altra banda, diré que, en fi, em poso a disposició de totes les institucions que durem, com no pot ser d'altra manera, la tasca coordinadora. Vull recordar que el tema de marginació va ser transferit als consells insulars per la Llei 12/93, de 20 de desembre, i que, efectivament, amb aquesta transferència la gestió correspon als diferents consells insulars. Malgrat això el Govern continua fent feina en tots aquests temes amb els diferents convenis que hem signat i amb les distintes aportacions que feim a l'hospital de nit, al menjador de transeünts, a l'alberg can Pere Antoni i a altres; també hi participam a través d'altres línies, com podrien ser el Pla de prestacions socials bàsiques, el servei d'ajuda a domicili, el suport transitori comunitari o, sens dubte, gestionam i cofinançam els projectes que vénen amb pressupost de l'Estat, del Govern central. També hem de dir que participen en la lluita contra la pobresa les corporacions locals d'una manera important, i també les organitzacions no governamentals a través del 0,5.

Creo que és una tasca important de coordinació; sens dubte és responsabilitat de tots, des dels batles, regidors d'assumptes socials de l'ajuntament respectiu, consells insulars, que tenen transferides -repetesc una vegada més- les competències, com també per part del Govern balear, aquesta tasca de coordinació. Dades positives són que estam molt per sobre de la resta d'Espanya; dades negatives són que, maldament estiguem molt per sobre de la resta d'Espanya i els índex de pobresa siguin més baixos que a la resta d'Espanya i hagin pujat molt els darrers deu anys, és obligació d'aquest govern i així ho ha vengut fent, poder, cada vegada més, anar minorant aquesta pobresa i que, de qualque manera, aquesta gent que està en exclusió social es pugui integrar dins aquesta societat en uns termes de dignitat. Estam en aquesta feina, la prova són els tres punts que em pujat en 13 anys, continuarem fent feina en aquest sentit i faria una crida a totes les institucions perquè no polititzin el tema: quan pugin a aquesta tribuna a debatre els temes de marginació, ho facin realment amb l'esperit que pertoca, amb l'esperit de cercar punts que ens uneixen i no punts que ens separen.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

Debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial, del Projecte de llei núm. 5270/97, de creació del Consell Balear de Transports Terrestres i del Comitè Balear del transport per carretera.

I acabat el debat, passam a debatre i a votar el dictamen del Projecte de llei número 5270/97, de creació del Consell balear de transport terrestre i del Comitè balear de transport per carretera. Hi haurà una votació immediata; per tant, deman atenció.

En el títol i l'article primer del dictamen no es mantenen esmenes. Per tant, votam conjuntament el títol i l'article primer del dictamen.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, cap; 24 abstencions. Queda aprovat...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente. Podría (...) Hemos votado en contra. Lo que pasa es que ha repetido muy rápidamente "en contra" y "abstenciones", y mientras se levantaban nuestros diputados ha dicho "abstenciones", también.

EL SR. PRESIDENT:

Repetirem, repetirem la votació.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 20; en contra, 16; 8 abstencions.

A favor, 30.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, en trámite de explicación de voto, si me permite, sólo para indicar dos cosas, y es que a todos los artículos de este...

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria tranquil·litat, que consideri que en aquest parlament, amb encerts i amb errors, hi ha un president que dirigeix el debat i, per tant, si hi ha d'haver una explicació d'un vot perquè s'ha repetit una votació, té dret a aquesta explicació únicament i exclusivament de vot. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Con mucha brevedad, solamente para explicar el sentido del voto de este grupo, indicaré que consideráramos que, habida cuenta de los últimos acontecimientos y del traspaso de competencias que ha habido a dos consells insulares, teniendo en cuenta que los organismos que se crean trataban de armonizar cuestiones relativas al transporte terrestre que, a partir de ahora, está transferido, creíamos que era mucho más oportuno que esta ley se hubiera retirado y se hubiera discutido con profundidad su contenido en el trámite de la transferencia de competencias, a fin de que los consells insulares, que van a ser los que a fin de cuentas van a dirigir esta materia, tuvieran su palabra y su momento para hablar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A l'article 2 es manté l'esmena 6238 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Per defensar-la té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Deu segons, simplement, abans d'explicar l'esmena en altres vint segons: efectivament nosaltres compartim el criteri expressat pel portaveu socialista; en aquest sentit ha anat el sentit de la nostra votació avui matí referida a la retirada de l'ordre del dia, i, efectivament, pensam que maldament aquestes esmenes intentin millorar un text que pensam que és millorable, estan fetes, com -jo crec- el conjunt de la llei, per regular, entre altres coses, la participació dins una competència de titularitat de la Comunitat Autònoma, però en la mesura que aquesta titularitat canvia d'escenari, nosaltres pensam que és el conjunt de la llei i el mateix marc legal el que hauria de canviar i que haurien de ser els consells que regulassin aquestes qüestions.

En tot cas, pas a explicar -sempre des d'aquesta perspectiva en la qual es va plantejar l'esmena- el sentit d'aquesta 6238 que, simplement, planteja una esmena d'addició a l'article segon, quan es dissenya la composició del Consell balear de transports terrestres que, com se sap, és un òrgan de participació, si es vol, ciutadana i dels sectors econòmics i socials implicats en el món del transport dins les decisions administratives. Efectivament, la composició, com tantes altres coses d'aquesta llei, queda en mans del reglament, és a dir, es remet a un decret posterior del Govern, i nosaltres pensam que no és de cap manera retòric, sinó que és molt oportú que dins el mateix text legal hi hagi uns criteris que, fins i tot en un moment determinat, puguin servir de base per a recursos o per a actuacions d'entitats o particulars contra decisions administratives que desenvolupin aquesta llei. En aquest sentit pensam que seria bo que a la llei figuràs que la composició interna del Consell es reglamentarà amb criteris de funcionalitat, representativitat i participació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn en contra? Per fixar posició? Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Perdó, Sr. President. Jo utilitzaré torn en contra, si m'ho permet, perquè és el que mirarem d'aclarir, també només per una qüestió de claredat dins el debat. Per part del nostre grup queda constància que en el mes de maig teníem intenció d'abstenir-nos en aquesta llei, en alguns temes no estàvem a favor però l'anàvem a votar; també anàvem a donar suport a aquesta esmena d'Esquerra Unida, i aposta només ho centraré en aquesta sola intervenció, perquè creim que s'aclaria més bé quina era la composició d'aquesta llei que, en gran mesura, i aquest és el seu principal defecte, deixava la llei en blanc i es remetia a un reglament que, a més, no sabíem quan es publicaria, i tenint en compte que la llei no entraria en vigor fins que es publicàs el reglament. Era per això que no fèiem comptes tampoc votar-la favorablement, però tampoc no volíem oposar-nos-hi.

Com s'ha explicat avui matí quan es demanava que aquest punt no es discutís avui, era perquè, després de la insularització d'aquesta competència, era interessant que hi hagués un debat dins els consells insulars, que primer es veïés quina necessitat de coordinació balear cal o no cal, si la participació ciutadana quasi millor que sigui insular o si és necessari, després d'una certa experiència, que hi hagi un organisme de caràcter balear o no, i creïem que era més interessant obrir aquest procés de negociació amb els consells i veure com queda el tema.

A partir d'aquesta reflexió votarem en contra, ja dic, sense que el vot sigui gaire -diguem-ne- coherent amb el que pensam de cada un dels seus articles, però perquè és l'única manera d'expressar que consideram que no s'havia de tractar avui. Per tant, votarem en contra de les esmenes i de tots els articles i capítols de la llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que en ponència ningú no va parlar de transferència ni de res; ara veig que tothom està tot animat amb les transferències, però n'hi ha hagut que no les han volgut, nosaltres no en sabem el motiu.

I quant a aquesta esmena, idè la veritat és que votarem en contra d'aquesta esmena, votarem a favor dels articles, no serem com el representant del PSM, que en aquelles hores ells tampoc no varen votar en contra i ara diuen que sí. Jo és que no entenc res.

Quant a aquesta esmena, ens diuen que és una esmena d'addició a l'article segon, que diu: "La composició interna del consell reglamentarà amb criteris de funcional representativitat". En aquest article diu que estaran representant les associacions empresarials, ferroviàries, treballadors, cambres de comerç... Jo no sé què volem què hi posem més: si qualche xofer passa per aquí fora també li posam?, això és l'únic que podem fer, però tothom està representat i creim que no podem dir que sí de cap manera, ja que no sabem qui hem de posar més, creim que amb els que hi ha va la mar de bé. Nosaltres hi estam d'acord i en aquestes hores, idè allò dels consells insulars, jo, la veritat, no sé què els he de dir; abans no en parlaven, hi havia gent que ens havia votat a favor de tots els articles i ara diuen que no, i quan els vàrem donar la transferència va ser quan vostès varen dir que no, això és el que no entenem nosaltres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació de l'esmena...

EL SR. GROSSKE I FIOL:

No hi ha torn de rèplica?

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria que en aquest debat dels dictàmens, tret que s'entri en grans contradiccions entre uns i altres, que no s'hi ha entrat, sinó que és un posicionament de defensa, d'explicació de vot, i un posicionament en contra, sempre és un torn del que presenta l'esmena i els altres per fixar la posició, tant a favor com en contra, que és el que s'ha fet. Jo demanaria que..., perquè aquí fent aclariments podem estar tot el vespre; sols el debat que feim amb aquestes esmenes i amb el dictamen, tret que hi hagi greus contradiccions entre el que proposa un i el que proposa un altre o sigui desdit, cosa que no s'ha fet.

Per tant, passariem a votació de l'esmena. Esmena 6238, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Vots a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 17; en contra, 30; abstencions, 8. Queda rebutjada l'esmena 6238.

Votació de l'article 2 del dictamen.

Vots a favor de l'article 2, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 23; 2 abstencions. Queda aprovat l'article 2 del dictamen.

Esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 6239. Per defensar-la té la paraula el Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Procuraré explicar-me bé amb l'esmena perquè, efectivament, el Sr. President tenia raó: no hi havia hagut greus contradiccions, hi havia hagut greus incomprendiments respecte a una esmena que, la pobra, tenia una línia, era ben bona d'entendre, que no demanava més gent ni manco a un consell, sinó que donava criteris legislatius per a l'elaboració d'un reglament i d'un decret, i això és important, però, vaja, la donam per perduda, com efectivament ha estat, i anam a la segona esmena, que intentaré explicar millor que l'anterior.

Aquesta segona esmena ens parla de la divisió del Consell balear de transports a nivell funcional en forma de comissions insulars que tendrien l'àmbit territorial corresponent a cada consell insular. Això ens revela, entre altres coses, que, efectivament, la transferència als consells insulars sí que va planar permanentment sobre el debat d'aquesta llei, perquè efectivament això és una competència exercida per la Comunitat Autònoma però amb clara vocació, pel seu contingut, de ser transferida als consells, i aquesta esmena allò que pretenia era dir: "és encara titularitat de la Comunitat, pensam que hauria d'estar en mans dels consells insulars, però, mentrestant, que funcioni o que se li permeti funcionar en forma de comissions insulars que, de qualque manera, vagin preparant aquesta transició cap a la transferència als consells insulars"; per tant, és una esmena que té sentit en el marc d'una competència de titularitat de la Comunitat Autònoma, que, evidentment, no té sentit en el marc d'una competència que està a punt de ser traspasada, però és que, aquest mateix defecte, el té tota la llei, aquesta llei no té sentit en el marc d'una competència que està a punt de ser traspasada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Sr. Riera, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que el que farem serà que quan es faci el reglament s'adaptarà el que està transferit als dos consells i, d'aquesta manera, no tendrem problemes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació de l'esmena 6239 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Vots a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 18; en contra, 30; 7 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 6239.

Passam a l'article 3 del Dictamen, on es mantenen tres esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, totes d'addició, i que són la 6240, 6241 i 6242. Per fer la defensa conjunta d'aquestes esmenes té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquestes fan referència a l'article 3, i en concret a l'apartat on s'enumeren les funcions d'aquest Consell Balear de Transports Terrestres. Les dues primeres, la 6240 i 6241 el que pretenen és donar el més ample marge de maniobra possible a les entitats que formen part del Consell Balear de Transports, per tal de fer sentir la seva veu sobre tots aquells assumptes que considerin que són d'interès per a aquest sector, i en aquest sentit s'afegeix a les funcions enumerades per l'article a través de l'esmena 6240 la funció d'informar tots aquells assumptes que afectin l'ordenació administrativa, tècnica i econòmica del sector, és a dir, de qualque manera el Consell Balear ha d'informar tot allò que sigui d'interès per al sector, i evidentment es poden oposar a aquesta esmena arguments de caràcter restrictiu, que això podria ser interpretat d'una manera abusiva. Jo crec que no és així, que això no és raonable, que cap organisme de participació d'entitats socials i d'organitzacions empresarials se sotmetrà a si mateix al martiri d'informar banalitats, però ha de quedar clar que és vocació d'aquest consell permetre la informació de qualsevol qüestió que els seus membres considerin d'interès per al sector.

I en aquest mateix sentit la 6241 diu que serà funció informar tots aquells assumptes d'interès a proposta del conseller o de qualsevol dels consellers, és a dir que en definitiva bastaria la proposta d'un dels consellers perquè es produís la intervenció del Consell Balear de Transports a l'hora d'informar algun dels temes relacionats amb la matèria de la seva competència.

I després finalment hi ha una altra esmena, que és la 6242, que va en un sentit distint, però que és des del nostre punt de vista extraordinàriament important, i és quan al quart paràgraf se cita entre les funcions formular propostes a l'Administració pública de transports en relació amb l'ordenació dels transports terrestres i la coordinació entre ells. Entre "l'ordenació" i "dels transports" ha de figurar també "la inspecció"; és a dir, la inspecció del transport terrestre, que sabem que és un tema conflictiu, que sabem que és des del nostre punt de vista una de les assignatures pendents de l'Administració autonòmica, però en qualsevol cas un tema molt sensible per al sector, el tema de la inspecció ha de ser citat explícitament entre aquelles matèries que són competència del Consell Balear. Aquest és el sentit de la darrera de les esmenes que presenta Esquerra Unida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Grup Parlamentari Popular, Sr. Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Referent a aquestes tres esmenes, les votarem en contra totes tres, perquè la veritat creim que l'article tercer diu ben clar quines són les funcions que tindrà el Consell Balear de Transports. N'hi ha una, que és la 6241, que ens diu "informar de tots aquells assumptes d'interès per al sector que sigui a proposta de qualsevol dels consellers". Nosaltres aquí ja no varem entendre la primera vegada en ponència quins consellers eren que hi podien dir la seva. Això tampoc no ens va quedar explicar, ni ara tampoc. Però de totes formes creim que amb aquests cinc paràgrafs que té l'article 3, tot queda molt clar, quines són les funcions, i qui és que hi pot participar.

Quant a la inspecció, que és la darrera esmena, nosaltres creim que quan parla d'ordenació de tot el sector, doncs creim que està ben inclosa ja la possible inspecció que pugui venir. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Hi ha cap inconvenient que es faci la votació conjunta?

Votarem conjuntament les tres esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida a l'article 3.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes presentades, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 14; en contra, 29; 7 abstencions. Queden rebutjades les esmenes 6240, 6241 i 6242, presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida a l'article 3.

Passam a votar l'article 3.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 23; 1 abstenció. Queda aprovat l'article 3 del Dictamen de comissió.

A l'article 4, 5, 6 i 7, a la disposició transitòria, a la disposició final i a l'exposició de motius no es mantenen esmenes.

Votarem conjuntament, llevat que hi hagi petició de votació separada, els articles 4, 5, 6 i 7, disposició transitòria, disposició final i exposició de motius.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 23; 1 abstenció. Queden aprovats els articles 4, 5, 6 i 7, la disposició transitòria, disposició final i exposició de motius.

Queda aprovada, en conseqüència, la Llei de creació del Consell Balear de Transport Terrestre i del Comitè Balear de Transport per Carretera.

V.- Debat i votació de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 3932/98, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1905/98, de patrimoni de la CAIB.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista al Projecte de llei de patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Hem presentat una esmena de devolució a aquesta llei del patrimoni perquè el Govern pugui aprofitar l'avinentesa de tramitar veritablement una nova llei del patrimoni, perquè en realitat el que se'ns ha presentat entenem que és una sèrie d'esmenes parcials, poques, a la llei existent, i amb independència d'estar que es publiqui un text refós després de les esmenes, realment no tenia l'abast d'una nova llei. Bàsicament es donen competències al director general de Patrimoni, que es veu que deu ser el ponent, i que devia voler tenir firma en els temes patrimonials, perquè sí que és l'omnipresent de la modificació de la llei. Hi ha un increment del poder del Govern en detriment del Parlament, cosa que lamentam també; la llei actual exigeix una llei per vendre o cedir immobles de més de 100 milions de pessetes, ara passa a 350, un augment del 350%; i confirma una desaparició d'una autorització per llei que hi havia a l'antiga llei de patrimoni, en la qual s'exigia una llei perquè es poguessen vendre participacions del Govern quan el Govern quedàs en minoria o deixàs de ser soci majoritari a una empresa. En el 96 va desaparèixer, i ara aquesta nova llei ho consolida.

També s'incrementen de fet els supòsits en què no caldrà licitació pública, sinó que es permeten decisions a dir, jo crec que fins a uns punts exagerats, sense cap control. Llegia en el *Diari de sessions* de l'any 88, quan es defensava una esmena a la totalitat semblant, que el Sr. Gilet, aleshores conseller adjunt a la Presidència, reconeixia que en aquests casos hi hauria d'haver un dictamen del Consell d'Estat, que és el que succeeix en el patrimoni de l'Estat; però que com que no hi havia un consell consultiu propi, era massa trava burocràtica enviar-ho al Consell d'Estat. En aquest moment aquesta excusa no existeix, i per tant sí que seria interessant en determinats casos, quan es fa una excepció a la regla general de licitacions, es dugui per Consell Consultiu. No hi compareix en aquest cas dins la nova llei.

S'introdueix també per exemple que en la venda directa no hi haurà lloc a retracta. És una de les novetats també de la Llei. No entenem per què si el preu és just els veïnats, o el que tenguí dret al retracte legal no hi hagi de poder accedir si no es tracta d'una cessió.

Per últim s'introdueix, per exemple, un tempteig i retracte de caràcter general per part del Govern, sense cap mena de precisió, introduït sense ni tan sols anomenar-se a l'exposició de motius, que creim que no dona cap mena de garantia, ni diu quan és que es podrà exercir. Creim que és una cosa nova, que requeriria moltes més garanties i més explicació, i ho diu de part d'un grup que no és que els molesti si hi ha prou garanties per part del ciutadà.

Per altra banda no es resolen temes que d'antuvi es parlaven en aquesta llei del patrimoni, i que no s'aprofita per entrar-hi. No hi ha prou garanties per al ciutadà i per al tràfic quan per exemple no es posen límits a les cessions temporals. No hi ha límits temporals tampoc a la condició resolutòria, quan se cedeixen gratuïtament terrenys o qualsevol bé de la comunitat per un motiu concret, queda aquell motiu sempre dins el tràfic d'alguna manera com una espasa sobre el nou titular. Creim que per molt que intenti l'Administració garantir el seu patrimoni, hi ha d'haver un moment, al cap de 99 anys si importa, que aquella obligació d'ús ha de desaparèixer com una condició resolutòria per donar seguretat al tràfic. Seguretat jurídica, principi de legalitat, Estat de dret, coses que sempre s'anomenen, però que a les lleis del Parlament balear tampoc no es té especial esment.

No entenem per què s'hagi d'excloure els convenis urbanístics de cap límit sobre la disponibilitat. Es tracta de disponibilitats i de vendes bastant normals i bastants, diguem-ne, del mateix tràfic, i per tant si hi ha un determinat nivell, per exemple els 350 milions de pessetes, hauria de ser una autorització per llei. El fet que els convenis urbanístics, sense saber ben bé ningú què és un conveni urbanístic, perquè no està definit legalment, quedin exclosos de la Llei de patrimoni de la Comunitat Autònoma, és un greu forat dins les garanties jurídiques que pretén aquesta llei.

També s'hauria de posar un límit fins i tot de prudència als béns inventariables. En aquests moments no hi és, i tots sabem que no s'inventarien tots els béns del Govern, o de la Comunitat millor dit, per exemple béns de menys de 25.000 o de 50.000 pessetes. És bo per a la seguretat que hi hagi aquest límit establert, perquè no hi hagi discussió sobre on (...) comptablement hagi d'arribar l'inventari.

En l'utilització del domini públic es parla de concessions, es parla d'autoritzacions, però no es distingeixen, no es diu què és cada cosa, ni quins requisits tendran, sinó que es diu que cada conselleria dirà en cada cas les condicions de cadascuna d'elles. Fins i tot la nova proposta l'únic que canvia en tot això és que fa desaparèixer l'obligació de la licitació pública. En aquest moment la Llei actual només estableix un supòsit, que és quan hi ha un especial interès econòmic, hi ha d'haver licitació pública per concedir el domini públic. Fins i tot aquesta darrera garantia que tenia la Llei de l'any 90 desapareix amb la redacció actual, desapareix l'article 72.

En qualsevol cas, si només es tractàs d'aquesta mena de diferències, tot i que creim que són de prou relleu i de distintes percepcions del que ha de ser una llei del patrimoni, podríem haver circumscrit naturalment tot el debat a esmenes parcials. Jo crec que la diferència respecte d'alguns dels punts valia la pena dur un debat a la totalitat, però en qualsevol cas es podrien dur, malgrat ser rellevants, a debats puntuals. Allò que no té solució, i per ventura no és tan políticament rellevant, però sí que ho era jurídicament o tècnicament per al nostre grup, poder tenir el supòsit de suggerir al Govern que la tornàs enrere i la tornàs redactar, és el repartiment sistemàtic, la manera com està estructurada la Llei.

És impossible a través d'esmenes parcials fer passar un bloc a una altra banda, o canviar la Llei, és realment impossible. I nosaltres, del debat que tenguérem a l'any 88, d'esmenes i consideracions que es varen fer aleshores, com ara mateix miraré de ser molt esquemàtic, perquè no quedarà més remei, creim que era important fer un replantejament de la Llei, de cara a un sistema més normal, com ara el Reglament dels béns d'entitats locals, i de tantes lleis autonòmiques, en els quals hi ha una diferenciació molt clara entre béns de domini públic i béns patrimonials, que al cap i a la fi tenen un tractament molt diferenciat. És un tema, ja dic, més aviat tècnic, i per tant hem pensat si havíem de dur l'esmena a la totalitat, però també sabent la importància política que en molts de casos ha tenguut a les Illes Balears -només recordaré casos com la compra de la Conselleria de Cultura, o compres de l'Ibasa, o moltes preguntes que s'han fet en aquest parlament- és un tema el tema patrimonial prou sensible com per fer-ne un debat.

En el nostre grup ens quedam amb la idea que la llei actual, que és la llei que ens duen, és una mescla de dos models de lleis, i això provoca disfuncions. Bàsicament és la Llei estatal de l'any 64, però on s'han incorporat paràgrafs i articles sencers d'altres lleis que es distorsionen mútuament. Per exemple, s'utilitza la mateixa paraula, patrimoni, amb dos sentits diferents en la mateixa llei. Només posaré dos exemples, perquè n'hi ha molts: A l'article 1 es defineix patrimoni com la suma dels béns patrimonials i del domini públic. És una possibilitat, creim que és l'adequada; però en canvi l'article 63 diu que si un bé de domini públic es desafecta passarà a ser del patrimoni de la Comunitat Autònoma. Ja ho era, del patrimoni; deu voler dir dels béns patrimonials. Però és que en distintes ocasions utilitza i confon patrimoni amb béns patrimonials. Posem-nos d'acord com s'ha de discutir, com s'ha de fer, però això s'ha de (...)

Al capítol dedicat a inscripcions registrals es fa una referència a què és el que s'ha d'inscriure. No crec que quedi prou clar quin és el tractament dels béns de domini públic d'ús general, però també hi ha distintes referències al registre durant tota la Llei, fora d'aquest capítol. Però sobretot, com dic, era el tema dels béns patrimonials i del domini públic el que crec que distorsiona la Llei, perquè els béns patrimonials bàsicament estan tractats a les normes generals, a un títol segon que diu que són normes generals d'aplicació a tot el patrimoni, però que en realitat quan llegeixes els articles, resulta que només són s'aplicació als béns patrimonials. Per exemple l'article 19, l'institució de l'usucupió en mans dels particulars és evident que només és practicable dels béns patrimonials, i en cap cas dels béns de domini públic.

El títol tercer encara ho complica, perquè tracta de normes especials sobre distints tipus de béns. Per exemple, es tracta d'immobles, es tracta de lloguer, i allà dins es tracten també patrimonials i de domini públic. Per tant tenim un títol on hi ha domini públic, un títol on hi ha especials, i un altre títol, el quart, que serà el de domini públic. El tractament de cadascun dels temes es confon. Per exemple, quan és que hi ha de venda dels béns immobles, pareix que haurien d'anar als béns especials, però no, perquè la venda o la concessió o l'autorització sobre els béns immobles de domini públic està al títol quart. Creim que és molt més senzill, molt més simple, però, clar, si el Govern no hi té interès en fer-ho, és molt difícil fer-ho, de qualsevol altra manera, fer el que han fet la majoria de les lleis, i el que s'ha fet amb posterioritat a l'any 64, que és títol de béns patrimonials i tot el seu tràfic, títol de domini públic i tot el seu tràfic, i unes petites normes sobre les normes generals de patrimoni, les prerrogatives de l'Administració, etcètera. Creim que això clarificaria.

Per cert, que dins la gestió del patrimoni notam a faltar una referència al Parlament. Ho havia deixat, però crec que és molt important que el Parlament, en ús de la seva autonomia, tenguí els mecanismes per gestionar el seu propi patrimoni. El fet de dependre ara ja fins i tot d'un director general de Patrimoni, en algunes coses, béns del Parlament de les Illes Balears, que no ho són, perquè són del patrimoni de la Comunitat Autònoma, malgrat que ja ens n'anam a un debat prou complicat de quants de patrimonis té la Comunitat Autònoma, és evident que la seva gestió, com a mínim, a nivell parlamentari sí que s'havia d'haver atorgat als òrgans de govern del Parlament, cosa que evita i no fa aquesta llei, quan sí que ho han fet d'altres lleis i s'ha teoritzat ja sobre la matèria.

No posaré massa més exemples, però crec que queda clar quan es parla de les normes especials dels béns immobles concretament, que hi pot haver dubtes sobre quin dels règim se'ls aplica, si els és d'aplicació el títol tercer sobre béns especials, que en principi és d'aplicació a tots els béns, tant patrimonials com els de domini públic, i que no casa bé amb el títol quart. És, com dic, còpia de dues lleis diferents, probablement totes dues correctes, però que el fet de casar-les crea disfuncions.

Per anar acabant sobre el tema, ens queden molts de dubtes en aquest sentit, però uns dubtes que per altra banda creim que s'haguessen pogut aclarir reglamentàriament, l'únic és que no tenim aquest reglament que dissenyava la disposició final de la Llei de l'any 90, i avui aquesta disposició final desapareix de la nova llei. Per tant ens quedam sense la garantia, o com a mínim un termini d'aquest aclariment reglamentari.

Reconeixem des del nostre grup que el debat important el trobarem a les esmenes parcials, i el trobarem en les esmenes de diferència política dels distints grups, però no volíem deixar l'ocasió per fer un debat de caràcter general, que només dóna aquest instrument de l'esmena a la totalitat; i també per temptejar el Govern per si una llei que crec que, llevat d'alguns matisos, podria tenir la unanimitat de la Cambra, com a mínim pel tema que tracta, que és la defensa del patrimoni de la Comunitat Autònoma, podríem entendre'ns realment respecte de com hagi d'estar sistematitzada. En aquest cas, si no és el cas, senzillament se'ns ha duit la mateixa llei amb tres esmenes concretes, que passarem a discutir, i en tràmit d'esmenes parcials haurem ampliat respecte d'altres lleis.

En qualsevol cas era impossible a través d'esmenes parcials canviar una part filosòfica de la Llei, que de cap manera no podrem plantejar dins el debat en ponència i en comissió. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Grup que vulguin fer ús de la paraula en el torn a favor? Sr. Triay, per part del Grup Socialista.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'exposició que ha fet el Sr. Alorda en nom del seu grup ha anat bastant més enllà de l'esquemàtica motivació que havia posat a l'esmena a la totalitat, que parlava únicament d'inadequada sistemàtica de la Llei, i nosaltres compartim en termes generals aquests plantejaments que ha fet el diputat i portaveu. Compartim especialment aquells que fan menció a tres aspectes, com és aquest augment de 100 a 350 milions de la quantitat del preu, o de les operacions de venda, o de la valoració de cessions de propietats de béns patrimonials de la Comunitat Autònoma sense passar pel Parlament de les Illes Balears; l'eliminació del control parlamentari via llei de la pèrdua per part del Govern de la condició de soci majoritari a qualsevol societat, i de les excepcions al compliment de les normes generals de la Llei, sense que hi hagi un dictamen preceptiu del Consell Consultiu.

Aquests aspectes en particular, que alguns d'ells són esmenes parcials que té presentades el Grup Parlamentari Socialista, són per nosaltres ja suficients, compartint altres valoracions que ha fet el Sr. Alorda, per donar el nostre vot favorable a aquesta esmena a la totalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Grups que vulguen intervenir en contra? Per part del Grup Popular té la paraula la Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President; i esper que aquesta vegada el meu to de veu no fereixi la sensibilitat del Sr. Alorda. En qualsevol cas, he de dir que jo no insult ningú, per tant, no crec que em mereixi garrot, com m'han dit abans. Per tant, dir-li que encara que li demostrí el nostre vot en contra d'aquesta esmena a la totalitat, ho faig (...) i entrant dins el joc democràtic del que opina el Partit Popular respecte d'aquesta esmena a la totalitat.

Em reafirm, ja he dit a una altra intervenció que em sap greu, és una qüestió de forma, però pens que el que ha dit vostè de formular una esmena a la totalitat per una qüestió de sistemàtica de la Llei no és suficient per sol·licitar la devolució d'aquesta llei. Vostè mateix ho ha dit, que moltes de les qüestions que havia plantejades eren qüestions d'esmenes parcials; hi estam totalment d'acord, i a més he pogut llegir les esmenes presentades i crec que realment és així. És cert que per ventura era complicat fer una formulació quant a l'estructura amb esmenes parcials, però jo he pogut llegir les esmenes que han presentat, i resulta que no en fa cap en qüestió d'estructura o sistemàtica, crec que senzillament només canvia un paràgraf d'un article, que diu que el posin a l'altre, però cap de les esmenes parcials, si per al seu grup era tan bàsic i fonamental la qüestió de sistemàtica, si se suposava que el Grup Popular ja no li votaria de l'esmena a la totalitat, creim que hagués estat convenient que vostès haguessen presentat esmenes quant a qüestió de forma.

Compartesc amb vostè que és cert que és difícil presentar esmenes quant a estructura, però no creim que siguin tan bàsiques i fonamentals com per presentar una esmena i sol·licitar la devolució al Govern perquè la torni a redactar. Torn a insistir que, com s'ha dit, són qüestions més bé parcials, perquè es tracta d'una llei bàsicament tècnica, i que crec que amb l'aportació de totes les esmenes, segurament es podrà millorar. Nosaltres consideram que és una llei. De fet aquesta llei, vostè ho ha dit, no modifica l'estructura que ja tenia l'anterior. Crec que bàsicament manté la mateixa estructura: una exposició de motius, un títol primer on es fixen unes normes comunes per als béns demanials i patrimonials, un títol segon i un títol tercer sobre normes d'aplicació als béns patrimonials, i un títol quart de domini públic que regula el domini públic, i després el tema de la responsabilitat i sancions.

Quant a quina és l'estructura millor, no sé què dir-li. Jo he pogut fer una repassada, un poc lleugera, però he fet una repassada a les normatives que existeixen a les altres comunitats, i la veritat és que no totes segueixen la mateixa sistemàtica. Per tant, no sé quina és la bona i quina no. Tal vegada si vostè per ventura hagués presentat esmenes -per ventura les tornarà a presentar, o les farà *in voce*- que les poguessen millorar, per ventura les haguéssim pogudes acceptar, però nosaltres creim que el que ha fet aquesta llei és bàsicament mantenint la mateixa estructura, sobretot després de vuit anys que es va presentar la Llei, l'any 90, i que només va ser modificada l'any 95 per la Llei de mesures tributàries i administratives de patrimoni, emprant l'article 54, sí que necessitava tota una sèrie de modificacions, i com vostè ha dit, crec que és millor ja fer una llei nova que no fer textos refosos i presentar tot el text. I aquesta llei el que pretén és la modernització, pel fet que han aparegut els béns informàtics i d'interès tecnològic, modernització com a mitjà d'adquisició del *leasing*, que tal vegada abans no s'utilitzava, i d'actualització dels preus, així com també de regulació de noves figures que cobreixen tota una sèrie de llacunes; així com també -vostè ho ha dit- una redistribució de competències que creim que sí que són positives amb aquesta redistribució.

Per tant, com li he dit, no li votarem a favor de l'esmena. A més, només per acabar, m'ha fet gràcia, vostè ha parlat fins i tot d'una disposició final que era a la Llei abans, i ara no hi és, però resulta que no hi ha presentat cap esmena; si no vaig equivocada, no hi ha una esmena seva parcial incloent aquesta disposició final. Per tant, jo crec que no és necessària aquesta devolució, perquè crec que tot es podria arreglar amb esmenes parcials; el que entre tots hem de fer és intentar millorar amb les esmenes parcials aquesta llei. Gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En principi vull aclarir que bàsicament no és que la nova llei mantengui la mateixa estructura, és que és la mateixa llei que té quatre afegitons, molts petits: aquest de la informàtica, que no varen acceptar l'any 90 o l'any 88, quan era bastant més recent, veig que ara ja l'han incorporada; però tota la resta és aproximadament el que jo he dit, que és redistribució de competències, com finalment ho diu vostè, que vol dir llevar-les totes al Parlament i donar-les totes al Govern, i del Govern procurar que vagin cap a Direcció General de Patrimoni en comptes de Presidència. Bàsicament crec que l'esquema és exactament aquest; per tant, per la resta és la mateixa llei, tret també de procurar que totes les referències a les licitacions públiques, o tinguin unes excepcions escrites de la manera més laxa, perquè puguen tenir una interpretació molt oberta per part del Govern; per tant llevar cada vegada més corsés, evidentment no posar el Consell Consultiu per enlloc, i la licitació pública, que només existia per béns o per casos d'interès econòmic especial, deia, en el cas per atorgar concessions de béns de domini públic, desapareix. Això és l'únic que els ha interessat, i això és el conjunt de la Llei, i té aquest aspecte positiu, que un dels elements que s'inventariaran seran els béns informàtics. Jo ho aplaudesc, però tota la resta va exactament en aquesta única línia.

Per altra banda, jo pens que la feina de legislar és una tasca delicada, difícil, que ens hem de prendre seriosament, i que per tant si a una llei del patrimoni consideram que la sistemàtica no és l'adequada, -i jo li insistiria que és impossible sense redactar una nova llei casar sistemàtica existent- és, crec, només pensar que perquè no hi ha una bona sistemàtica, no presentar esmenes a la totalitat, crec que no cal argumentar així. Pensam que s'han de poder presentar esmenes a la totalitat, intentar convèncer el Govern que la dugui redactada d'una altra manera. Si fins i tot haguéssim tengut alguna confiança que el PP hauria pogut acceptar els nostres esforços, ens haguéssim aventurat a fer l'esmena a la totalitat redactada, la veritat és que comprendrà que, vista l'estadística, resulti d'una temeritat absoluta dedicar els esforços d'aquest diputat a intentar redactar..., fins i tot, a crear un comitè jurídic, etc. per intentar que avui vespre tenguí exactament la mateixa solució, només que hi hagi moltíssimes més hores darrera de feina, això sí que hagués estat un esforç bastant de Sísif, per tant, nosaltres no ens ho hem plantejat.

Ara, li voldria fer veure que vostè mateix acaba de cometre una incorrecció quan discutia els títols, que és lògica. Vostè diu: Títol I, Normes generals; Títol II, no sé com l'ha llegit, també són normes generals; el Títol III, Béns patrimonials, no, són béns especials, no hi ha cap títol dedicat als béns patrimonials, no n'hi ha ni un, els béns patrimonials estan diluïts dins el títol de Bens generals, en els quals, teòricament, també hi són els venials, no és ver, perquè tant el segon com el tercer estan pensats bàsicament per als patrimonials, però diuen que són dels generals, diu que són del patrimoni. Si vostè mira els títols, en cap moment s'hi diu que se ceneixen als béns patrimonials, a més, és lògic, perquè a l'hora de parlar de l'adquisició de béns immobles, està regulada l'adquisició de béns immobles en el títol III, tant si són venials com si són patrimonials, però la venda, no, només es refereix als patrimonials. És un problema, realment, de sistemàtica, insoluble sense canviar de dalt a baix la llei.

Per tant, el que no li admet és que la llei és bona i que immediatament em digui que manté la seva estructura, no, perquè un dels seus dèficits és l'estructura, per a nosaltres, que té la llei.

Per a l'altre element, confiem que ens trobem, ja que no ens hem trobat en l'esmena a la totalitat, en les esmenes parcials, que el Parlament i el president, tinguin signatura, com en té el director general de Patrimoni, crec que mínimament és el que en aquesta casa hem de garantir els diputats, i a aquesta, diguem-ne, voracitat del Govern, els grups parlamentaris hem de donar algun punt d'autonomia a aquesta cambra, i també a tots aquells elements als quals el Govern sostreu competències. En qualsevol cas, hem de lamentar que no hi hagi hagut l'oportunitat de canviar de dalt a baix la llei, que és el que nosaltres preteníem, quant a una sistemàtica més clara, més entenedora, i que és segur que tendria molts menys paranys i molts menys problemes d'interpretació, com tindrà aquesta en els tribunals.

En qualsevol cas, (...) de fer les aportacions dins les esmenes parcials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Ferrando, per tancar aquesta qüestió, té vostè la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sí, seré molt breu, Sr. President. Només quatre qüestions. És a dir, és una qüestió d'interpretació, vostè diu "llevar competències al Parlament". no se n'hi han llevades, és a dir, hi ha unes determinades quantitats sobre les quals el Parlament serà qui prendrà la decisió, que ara, dit així, pareix molt fort, però no s'han llevat les competències al Parlament, és clar, però no se li han llevades, és que en el debat s'han de dir totes les coses com són. Les competències, al Parlament, no se li han llevades.

Jo li he dit, crec que és molt complicat presentar una esmena parcial quant a estructura, però sí per a vostè era tan bàsica i fonamental, ara li insistiria que l'hagués presentat, el text alternatiu, sí, perquè vostè diu que per ventura hagués fet una feina debades, però estic segura que si el govern n'hagués fet una altra, tampoc no els pareixeria bé, és a dir, segurament tots farien la devolució de la llei, el Govern en presentaria una altra i tanmateix tampoc no els aniria bé, i l'haurien de tornar a retornar. Per tant, si a la millor vostè hagués fet una proposta, per ventura l'hauríem pogut estudiar; hagués perdut vostè un poquet més de temps, però, per ventura, l'hauríem pogut estudiar.

I a la millor és que no m'he expressat bé, o que, per ventura, ho duc confús, no li ho negaré, però jo li he dit que el títol II i el títol III fan referència als béns patrimonials, però si després hi ha el títol IV, que fa referència a domini públic, crec que està clar, si no existís el IV, que parla de domini públic, no, no..., però com que crec que són qüestions, i crec que vostè convindrà amb mi que són d'esmena parcial, ja tendrem l'oportunitat de debatre-les, i això és pel que hi deim que no, crec que tot el que vostè diu són qüestions d'esmenes parcials i no d'una esmena a la totalitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Conclòs el debat, passam a la votació de l'esmena a la totalitat de devolució, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la devolució del Projecte de llei de Patrimoni de la Comunitat Autònoma, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

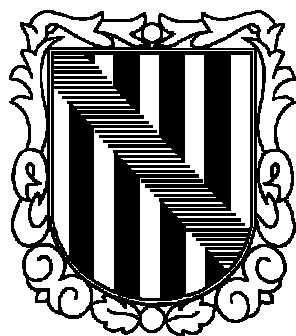
Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena a la totalitat de devolució del Projecte de llei de Patrimoni de la Comunitat Autònoma, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma